

UMEÅ UNIVERSITET

KROPPSAKTIVISM I SVENSKA NYHETSMEDIER

En studie om diskurser och
inramning av kroppsaktivism

Mikaela Wikström

Abstract

“Body Activism in Swedish News Media”

A study of discourses and framing of body activism

From 2015 to 2018 many Swedish news media were publishing articles about the same topic; body activism. The purpose of this study is to examine how Swedish news media linguistically uses the term body activism, how they define the term and if discursive themes and patterns can be identified when it comes to how the news media report about body activism. The study relies on a theoretical framework with ideas about media logic, news values and framing; theories about social movements and the media; theories about beauty standards, norms and the consumer society; and also studies about body activism, fat activism and body positivity. The method used is a connected content analysis of a material consisting of 676 texts published in Swedish news media. The connected content analysis was achieved by the use of Textometrica which is a tool for examining frequency and correlation of words used in texts. To further analyse the results a discourse analysis has been used. The study shows that body activism in Swedish news media gets framed and defined as something that is about opposition and wanting change, something that is about size and weight, something that often gets told through individual stories and experiences, something that takes place on social media, and as an activism that is performed by women for the sake of women. Furthermore, the results of the study show interesting thematic patterns not only in how body activism gets defined but also in how the news media report about body activism. When it comes to the question of how the texts about body activism get told there is a pattern in that a few female activists become main profiles in the texts, which raises questions about representation and power structures. About the framing of the message of the activism, there is a discussion of beauty and looks, self-acceptance and liberation of ideals and norms of beauty. About the framing of the response to the activism there is a discussion about meeting symbolic violence and the risk of facing hate as a body activist. When it comes to the framing of the tool for spreading the activism, I discuss consumerism on social media and the interesting divergence between wanting to oppose how consumerism works to reproduce ideals and norms of beauty with activism on platforms closely linked to commercials and consumerism.

Keywords: Media & communication studies, body activism, social media, connected content analysis, discourse analysis, Textometrica, norms of ideal beauty, news media, framing.

Innehåll

1. Inledning.....	3
1.1 Syfte och frågeställningar	4
2. Tidigare forskning och teori	4
2.1 Medielogik, nyhetsvärdering och framing	4
2.2 Medier och sociala rörelser	7
2.3 Skönhet, ideal och konsumtionsamhället.....	9
2.4 Kroppsaktivism, och grenar av aktivismen.....	12
3. Material.....	13
3.1 Insamling av texter	14
4. Metod.....	14
4.1 CCA steg för steg	15
4.2 Diskursanalytiska verktyg	17
4.3 Metoddiskussion	18
5. Resultat och analys.....	19
5.1 Kroppsaktivismens definition	20
5.2 Kvinnor, deras berättelser och elitcentrering	23
5.3 Frågan om aktivismens demonisering, samt inramningen av bemötande.....	29
5.4 Utseende, vikt och kroppslig acceptans	34
5.5 Konsumtion och att bli säljbar på sociala medier	41
6. Slutdiskussion	44
Källförteckning	49
Bilaga 1.....	51
Bilaga 2.....	53
Bilaga 3.....	60

1. Inledning

Året är 2018. Expressen skriver om kroppsaktivisten Liw Isaksson som kritiserar hur klädföretaget Nelly formulerat en kampanj där de letar efter modeller med olika kroppsformer (Jonson, 2018). Svenska Dagbladet recenserar kroppsaktivisten Stina Wollters bok *Kring denna kropp* (Kalmteg, 2018). Sara Dahlström (2018) som är chefredaktör för *Hälsa & Fitness* och kroppsaktivist argumenterar i en debattartikel i *Dagens Nyheter* för att kroppsaktivism inte uppmanar till eller orsakar övervikt eller fetma. I *Aftonbladet* skriver Sandra Wejbro (2018) om hur TV-programmet *Biggest Loser* i tider då kroppsaktivismen växer sig stor på sociala medier framför tankar och åsikter om vikt och utseende som känns utdaterade och gammaldags. Dessa mediala händelser är alla enstaka exempel på hur det skrivs och rapporteras om kroppsaktivism i nutida nyhetsmedier.

Ordet kroppsaktivism är i det svenska språket relativt nytt. År 2016 tog Institutet för språk och folkminnen (<http://www.sprakochfolkminnen.se/>) upp kroppsaktivism som ett svenskt nyord. De ger också en definition på vad ordet egentligen innebär och menar att kroppsaktivism ”handlar om att synliggöra andra kroppstyper än den smala som passar in i normen.” Vidare menar de också att kroppsaktivism handlar om att ta makten över sin kropp och hur den visas och representeras oavsett hur andra bedömer den.

Kroppsaktivism är alltså något som är aktuellt och relevant i vår samtid och därför också något som är intressant att studera. Vidare så är det även viktigt att studera hur massmedier rapporterar om och ramar in olika ämnen då medierna fyller en viktig demokratisk funktion gällande informationsförmedling för både medborgare och makthavare i ett samhälle (Nord & Strömbäck 2012, 16–19). Det går också att argumentera för att massmedier både påverkar och reflekterar allmänna diskurser och förståelse kring fenomen i samhället (McCurdy 2012, 246). Tidigare forskning om hur aktivism representeras i medier har visat att representationen följer vissa mönster (McCurdy 2012, 244–355) som har sammanfattats genom att tala om ett protestparadigm. Bland annat karaktäriseras protestparadigmen av särskilda nyhetsmässiga inramningar, ett förlitande på officiella källor och en demonisering av aktivism och aktivister i mediernas rapportering (McLeod 2007, 185–194). Ur ett medie- och kommunikationsvetenskapligt perspektiv är det alltså intressant att studera hur medier rapporterar om relevanta och aktuella ämnen, både för att rapporteringen kan påverka hur en publik uppfattar och tänker kring dessa ämnen, men också för att mediernas rapportering kan reflektera allmänna diskurser om dem och följa särskilda mönster.

1.1 Syfte och frågeställningar

Med bakgrund i kroppsaktivismens aktualitet och massmediernas samhälleliga betydelse så är syftet med denna studie att undersöka hur svenska nyhetsmedier språkligt använder ordet kroppsaktivism, hur medierna definierar kroppsaktivism, samt hur svenska nyhetsmedier rapporterar om kroppsaktivism.

De huvudsakliga frågeställningarna är:

1. Hur används och definieras ordet kroppsaktivism i svenska nyhetsmedier?
2. Vilka diskursiva teman går att identifiera i svenska nyhetsmediers rapportering om kroppsaktivism och kroppsaktivister?
3. Vilka likheter och skillnader går att urskilja i svenska nyhetsmediers rapportering om kroppsaktivism gentemot tidigare studier om medier, aktivism och protestparadigmen?

2. Tidigare forskning och teori

Det finns en hel del tidigare forskning och teorier som rör området kroppsaktivism och massmedier. Detta avsnitt kommer att inledas med teorier och forskning som rör den medielogik som påverkar vad massmedier producerar nyheter om, samt hur de gör det. Vidare kommer detta bredare perspektiv kompletteras med studier och teorier som handlar om sambandet mellan just massmedier, sociala rörelser och protest. Avsnittet fortsätter med teorier som rör forskning om skönhet och som sätter kroppsaktivismen i ett bredare samhälleligt perspektiv och förklarar vad aktivismen är en protest mot. Avslutningsvis tas det i avsnittet upp teorier som rör kroppsaktivism och grenar av forskning om kroppsaktivism.

2.1 Medielogik, nyhetsvärdering och framing

Det finns mycket forskning som handlar om hur medier fungerar samt vilken effekt medier kan ha på en publik och den allmänna opinionen i samhället. Från mer historiska teorier om medier som något som injicerar ett budskap i sin publik har forskningen och teoretiseringen sträckt sig till en plats där mediernas makt över publiken ses som ett komplext samspel av budskap och tolkning (Shehata 2012, 317–345. Tankard & Severin 2014, 12–14). För den här studien kommer två delar av den komplexa medielogiken och effektteorin vara av särskilt intresse, nyhetsvärdering och framing.

När det gäller vad som blir en nyhet och vad det skrivs om i massmedier så talas det ofta om nyhetsvärdering. Inom nyhetsvärderingen har det identifierats ett antal kriterier som på lite olika nivåer avgör vad som blir en nyhet värd att publicera (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110). Ett kriterium är *närhet* som kan handla om både en geografisk närhet, en tidsmässig närhet samt en kulturell eller känslomässig typ av närhet. Om en händelse som kan bli en nyhet är ny, har hänt på en plats geografiskt nära samt innehåller aspekter som publiken lätt kan relatera till så är det en nyhet som kommer att värderas högt. *Sensation och avvikelser* är också ett kriterium som är viktigt inom nyhetsvärderingen. Det rapporteras ofta om händelser eller saker som är uppseendeväckande och väcker nyfikenhet och intresse.

Vidare har medier en *elitcentrering* i sitt nyhetsurval och det rör hur nyhetsmedier ofta skriver om offentliga eller kända personer. Varför denna elitcentrering finns kan bland annat förklaras genom att dessa personer ofta besitter en viss makt eller också har tillgång till information som medier eftersöker men det kan också handla om nyfikenhet och identifiering till kända personer.

Förenkling är också ett kriterium som avgör vad som blir en nyhet. Nyhetsberättelser bör vara enkla att förstå och det finns positiva aspekter av detta, men det gör också att nyheter som går att framställa på enkla sätt värderas högre än de som är komplexa och mångfacetterade. Inom nyhetsvärderingen talas det också om *vikt och viktighet* som exempelvis rör dödskal eller mängden skadade i en olycka och vidare kan det på ett bredare plan handla om nyhetens betydelse för samhället och hur många människor som berörs av den. Det sista kriteriet som jag tar upp för denna text är *konflikt* och det handlar om dramatik och dramaturgi för en nyhet. Ofta byggs nyheter upp dramaturgiskt genom en konflikt där personer från olika sidor av denna konflikt får uttala sig (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110).

Den andra viktiga aspekten gällande medielogik och effektteori för denna studie är framing. Erving Goffman (1974, 1–20) var en av de teoretiker som började tala om framing. Han beskriver ”frames” som något som handlar om hur individer organiserar upplevelser och menar att definitioner av en situation byggs upp baserat på principer för organisering som styr sociala händelser och individers subjektiva involvering i dessa. Vidare har begreppet framing utvecklats och använts på en rad olika sätt med olika metodologiska utgångspunkter inom olika typer av forskning (Shehata 2012, 327. Scheufele 1999, 103–122).

Robert Entman (1993, 51–58) är en betydande teoretiker när det gäller att samla ihop det spridda sättet framing använts på. Entman ger en definition av framing och menar att fenomenet handlar om att välja ut några delar av en upplevd verklighet och göra dessa mer framträdande i en text som kommuniceras. I den här studien handlar det om vad som blir framträdande i rapporteringen om kroppsaktivism. Han menar vidare att frames är något som ofta fyller fyra funktioner. De definierar problem, fastställer orsaker till problemen, gör moraliska bedömningar och föreslår lösningar. Han menar också att frames finns på fyra ställen i en process av kommunikation. Detta innefattar de som kommunicerar budskapet, själva texten, mottagaren och kulturen som budskapet produceras inom. Entman beskriver hur den som kommunicerar ett budskap gör en del olika val som kan vara medvetna eller omedvetna baserat på de frames som guidar deras syn på verkligheten. I själva texten finns det frames som består av användning av olika ord, stereotyper, val av källor och många andra faktorer. Vidare har också mottagaren frames som guidar hur den tar emot budskapet. På denna nivå kan dessa frames likna de som den som kommunicerade budskapet förhöll sig till, eller vara helt annorlunda och på så vis påverka hur budskapet mottas. Kulturen handlar till sist om en samling av vanligt vedertagna frames som kan användas. Framing sker alltså genom ett komplext samspel av olika faktorer (Shehata 2012, 327) där det inom Entmans bredare kategorier kan ges exempel på att handla om mer konkreta fenomen som vilken inramning människor med makt eller en regeringsmakt framhåller (Tankard & Severin 2014, 278) eller också exempelvis om de processer som påverkar hur en journalist presenterar nyheter (Shehata 2012, 328).

Trots det som Entman (1993, 51–58) beskriver angående att mottagarens tolkning också är en del av ett budskaps framing så finns det studier som visar att särskilda inramningar kan påverka hur en publik mottar ett budskap. Ett exempel är en studie där människor får göra hypotetiska val för att hindra ett sjukdomsförlopp. I studien använder forskarna ibland samma svarsalternativ men formulerar dem på olika sätt. Antingen formuleras de genom en inramning angående hur många som skulle överleva eller en inramning angående hur många som skulle dö om alternativet valdes. Studien visar då att människor tenderar att välja olika svarsalternativ baserat på inramningen av problemet. Exakt samma alternativ kan beroende på formulering få en hög eller låg procentuell andel som väljer det (Kahneman & Tversky 1983). Ett annat exempel är en studie där nyheter om Ku Klux Klan ramades in på olika sätt, antingen som en fråga om yttrandefrihet eller en fråga om

störande av ordning. Studien visar att de som läst texterna där nyheten ramas in genom en fråga av yttrandefrihet var mer toleranta mot Ku Klux Klan än de som läst nyheterna med en inramning som störande av allmän ordning (Nelson & Clawson & Oxley 1997, 567–483). För den här studien med syfte att studera hur svenska nyhetsmedier rapporterar om kroppsaktivism används begreppet framing som en utgångspunkt för att kunna uppnå syftet och besvara studiens frågeställningar. Begreppet översätts genom att tala om inramning, eller också om hur något ramas in och det fungerar som ett sätt att identifiera, förklara och beskriva hur nyhetsmedier rapporterar om kroppsaktivism på särskilda sätt.

2.2 Medier och sociala rörelser

Vad gäller forskning om medier i relation till sociala rörelser, aktivism och protest så är även detta ett fält som inrymmer mycket forskning inom olika grenar. Patrick McCurdy (2012, 244–255) delar i en litteraturöversikt av fältet in forskningen i två stora övergripande kategorier där den ena typen av forskning handlar om representationer av sociala rörelser i media och där framing igen är ett centralt begrepp, och där den andra kategorin handlar om en asymmetrisk relation eller interaktion mellan massmedier och sociala rörelser. Vad gäller den första kategorin så beskrivs framing i detta område på ett intressant sätt av William Gamson och Andre Modigliani (1989, 1–37) som i en studie av mediediskurser om kärnkraft talar om packages och frames som något som ramar in budskap i media. De menar att mediernas diskurser kan tolkas utifrån en paketering och att dessa har en struktur och i sin kärna en inramning. Som ett exempel menar de att medier kan rapportera om ett ämne som kärnkraft och till exempel paketera det som utveckling. Här ramar paketet in kärnkraft som något som handlar om samhället i relation till teknologisk utveckling och ekonomisk tillväxt. Vidare kan det finnas olika typer av paketeringar som ramar in problemet på olika sätt och från olika sidor i en potentiell konflikt, och de kan även förändras över tid.

Vidare när det handlar om representation av sociala rörelser i massmedier så beskriver McCurdy (2012, 244–355) hur många studier har kommit fram till att representationen följer vissa mönster eller vissa inramningar. Detta har kallats för "the protest paradigm". Douglas McLeod (2007, 185–194) tar upp fem punkter som karaktäriserar protestparadigmen. "News frames" är den första och det handlar om framing. Som exempel på typiska inramningar i protestparadigmen tar McLeod exempelvis upp "crime story" och "riot". Den andra punkten handlar om att medier förlitar sig på officiella källor och McLeod menar att en implikation av detta kan vara att medier berättar

historier från ett perspektiv av de som redan har makt och inte de som utmanar makthavare. Den tredje punkten handlar om att medier gör ett anropande om den allmänna opinionen. McLeod menar att massmedier ofta använder den allmänna opinionen på ett sätt som isolerar de som protesterar som en minoritet och även som att de som protesterar avviker från normer. Den fjärde punkten handlar om att medier ogiltigförklarar budskapet som den sociala rörelsen försöker att sprida genom att inte till fullo lyckas förklara vad rörelsen vill uppnå. Den femte punkten handlar till sist om demonisering och att medier ofta tar med sådant som hör till potentiella hot och negativa konsekvenser av aktivism och protester, bland annat är ett exempel att medier ofta väljer att inrikta sig på våld.

Monica Brasted (2005, 383–388) applicerar i sin studie av protester kring den republikanska National Convention i New York år 2004 dessa kategoriseringar på ett konkret exempel. Hon menar bland annat att medierna i rapporteringen förlitade sig på officiella källor som borgmästaren i New York och polischefen oftare än de som protesterade och hon menar även att rapporteringen inför dessa protester fokuserade mycket på potentiellt våld och hur polisen förberett sig. Vad gäller just teorier om våld i denna studie finns också en intressant implikation vad gäller femininitet och maskulinitet. Paula Ruth Gilbert (2002, 1271–1300) är en teoretiker som diskuterar diskurser angående kvinnligt våld och hur stereotyper kring femininitet och maskulinitet påverkar dessa diskurser. Bland annat tar hon upp hur maskulinitet kan relateras till värden som handlar om styrka, makt, kontroll, aggression och våldsamhet. Baserat på detta ställer hon också frågor som handlar om hur det i samhället talas om kvinnligt våld. Hon frågar sig om det finns en övergripande åsikt om att kvinnor inte kan vara våldsamma, eller lika våldsamma som män.

Den andra kategorin som McCurdy (2012, 244–255) definierar inom fältet för forskning om sociala rörelser och medier handlar om att studera dynamiken mellan massmedier och sociala rörelser. Även om det finns teorier om protestparadigmen och att medier rapporterar ensidigt och på ett negativt sätt om sociala rörelser så kan också medier hjälpa sociala rörelser att sprida sitt budskap genom rapporteringen (McCurdy 2012, 244–355). Ruud Koopmans (2004, 367–391) är en teoretiker som diskuterar förhållandet mellan massmedier och sociala rörelser. Han menar att massmedier är en arena för interaktion mellan politiska auktoriteter och sociala rörelser. Han menar bland annat att auktoriteter reagerar på aktivism genom hur den beskrivs i massmedia och att aktivister blir medvetna om politiska möjligheter och begränsningar genom de reaktionerna.

Det finns också studier som tar upp det ojämlika förhållandet mellan makt och beroende mellan massmedier och sociala rörelser, där rörelserna ofta är mer beroende av medierna och som också tar upp aspekten att det finns en kamp om budskapet och hur det ska spridas och ramas in (Gamson och Wolfsfeld 1993, 114–125). Vidare är det också en hel del studier som handlar om strategier som sociala rörelser kan använda för att lyckas sprida sitt budskap med hjälp av medier. Exempelvis kan det handla om att även från detta håll och perspektiv använda en så kallad ”frame analysis” för att en rörelse ska kunna sprida sitt budskap genom medier (Ryan & Carragee & Meinhofer 2001, 175–182). Vad gäller den här studien så undersöks det främst hur kroppsaktivism representeras och ramas in i svenska nyhetsmedier, men det är viktigt att också ha i åtanke att det finns en interaktion, dynamik och maktbalans mellan sociala rörelser och medier som påverkar representationen.

2.3 Skönhet, ideal och konsumtionssamhället

Kroppsaktivism är en reaktion och protest mot särskilda fenomen i samhället. Denna studie baseras på ett perspektiv som rör konsumtionssamhället, identitetsskapande och feministisk teori. Josée Johnston och Judith Taylor (2008, 941–966) beskriver hur det sedan 70-talet inom den feministiska teoribildningen har forskats om och funnits en kritik mot skönhetsideal som baseras på att idealen förtrycker kvinnors frihet och förhindrar kvinnor från att känna självacceptans. Nutida teorier om skönhet menar de vidare också kan bygga på poststrukturalistiska ramar och handlar mycket om agens och mening i skönhetsritualer där teoretiker argumenterar för att det sociala deltagandet i konstruktionen av skönhet kan vara en källa för empowerment. Vidare menar Johnston och Taylor att denna typ av forskning har varit viktig för att utveckla ensidiga tankar om genus, jämlikhet och förtryck men de menar också att det finns ett problem med fokuset på den individuella personen och dennes empowerment. De beskriver hur detta kan skapa tankar om en sorts frivillighet hos enskilda kvinnor som förminskar vilken roll skönhetsindustrin och kulturella bilder spelar för skönhetsideal. Som Susan Bordo (1993, 165–184) beskriver kan den kvinnliga kroppen och de dagliga kroppsliga ritualerna som vad vi äter och tar på oss för kläder ses som ett medium för kultur och även som en kulturell metafor. Hon beskriver hur en disciplinering och normalisering av den kvinnliga kroppen historiskt sett kan ses som en väldig tålig form och strategi för social kontroll och att detta kan kopplas till patriarkala strukturer och samhällssystem.

Vidare kan detta också relateras till stereotypa normer angående femininitet och maskulinitet och Bordo talar om femininitet och maskulinitet som något som är en samhällelig och kulturell konstruktion. Hon beskriver hur konstruktionen av femininitet har förändrats genom olika tider och talar metaforiskt om hur en viktig del inom konstruktionen av femininitet handlar om en kvinnlig hunger som inte tillåts. En hunger för till exempel makt eller självständighet är inom konstruktionen av femininitet något som ska hållas tillbaka och den offentliga platsen kvinnor tillåts ta upp ska begränsas eller ringas in. Hon relaterar detta till feminina kroppsliga ideal med smalhet till skillnad från de maskulina idealen om muskler och storlek och menar att det finns en koppling mellan hur idealen ser ut och att män tillåts ta offentlig plats medan det i femininiteten finns en maktlöshet och förminskning. Bordo beskriver även hur kvinnor spenderar allt mer tid med att sträva efter en enligt idealen förbättring av sina kroppar och sitt utseende.

Efrat Tseëlon (1998, 75–94) är en annan teoretiker som med sina studier av kvinnor och kläder tar upp hur kulturella bilder och föreställningar om skönhet kan se ut och fungera. En viktig teoretisk utgångspunkt gällande detta rör synlighet och en manlig utomstående bedömande blick. Tseëlon beskriver med utgångspunkt i sina empiriska resultat rörande kvinnor och kläder hur många av de kvinnor som medverkade i studien hade internaliserat en känsla av att vara synlig och exponerad till en jaguppfattning. Hon menar att denna känsla av synlighet och även det maktperspektiv som den manliga blicken skapar kan göra att det blir enkelt att tvivla på sitt självvärde. Tseëlon (1998, 106–119) förklarar också hur skönhet och att bedömas som attraktiv skapar en utgångspunkt med många fördelar i livet för människor. Dessa ting kan ses som en del av en förklaring till varför kvinnor på grund av osäkerhet och tvivel kring sitt utseende är villiga att lägga mycket tid på det och att gå igenom saker som bantande eller plastikoperationer. Hon menar vidare att kvinnan har fastnat i en omöjlig situation där hon förväntas förkroppsliga en kulturell fantasi om skönhet, men att skönhet egentligen är ett övergående tillstånd som kräver stora ansträngningar att upprätthålla.

För att förklara relationen mellan hur de hegemoniska skönhetsidealerna på en kulturell och systematisk nivå kan förtrycka kvinnor på det sätt som Bordo och Tseëlon beskriver, men också den poststrukturalistiska tanken om agens i skönhetsritualer på en individuell nivå tar Johnston och Taylor (2008, 941–966) upp ett intressant begrepp som de benämner ”skönhetsideologi”. Ideologi menar de organiseras kring en serie idéer, normativa antaganden, och värdestrukturer och de menar att ideologier kan uttrycka grader av hegemoni beroende på deras förmåga att naturalisera

makthierarkier och ojämlikhet. Tanken om en skönhetsideologi beskriver de är hjälpsam för att studera vilka institutionella och materiella processer som interagerar med skönhetsideal genom diskurser och att ideologi i deras studier är viktigt för att studera hur subjekt kan internalisera eller stå emot skönhetsideal inom en kontext av konsumtionskultur. Här poängterar de och riktar alltså särskilt in sig på industrier och företag som nyckelaktörer i upprätthållandet av skönhetsideologier. När det handlar om industrier, företag och konsumtion är Zygmunt Bauman (2008, 38–59) en teoretiker med många idéer om konsumtionssamhället och hur detta samhälle påverkar människorna som lever i det. Bauman menar att det i konsumtionssamhället finns en snabb ersättning och omedelbar användning av föremål och att det söks en tillfredsställelse i detta. Han menar att konsumtion blir en del av identitetsskapandet för människor i ett konsumtionssamhälle och att det genom konsumtion av nya saker alltid finns möjlighet till ett omformulerande av självidentiteten.

Vidare är det mest utmärkande draget i Baumans (2008, 12–24) teoretiserande att en människa i konsumtionssamhället själv blir en konsumtionsvara. Han menar att ingen människa kan bli ett subjekt utan att ha och hela tiden bibehålla de egenskaper som krävs hos en säljbar konsumtionsvara. Här är det också konsumtion av andra föremål och ett uppnående av normer och ideal som är verktyget för att göra sig själv säljbar. Denna mänskliga säljbarhet beskriver Bauman (2008, 65–70) vidare skapar en rädsla för exkludering och otillräcklighet. Han menar att det blir en människas individuella skyldighet att hålla sig säljbar och att detta blir ett ständigt arbete och projekt. Att konsumera och hålla sig säljbar blir som att investera i sitt sociala medborgarskap. I och med detta tar Bauman också upp synen på den obearbetade kroppen och hur den kan bli en källa till skam och något som vittnar om pliktförsummelse och otillräcklighet. Den eviga kampen för att hålla sig själv säljbar är alltså en grundläggande del av att vara människa i ett konsumtionssamhälle och Bauman beskriver även hur detta är något industrier och företag tar vara på. Han menar att de i sitt säljande erbjuder redskapen för att klara av den kampen. Denna sista poäng är också något Johnston och Taylor (2008, 941–966) tar upp. De studerar bland annat en kampanj av företaget Dove där ambitionen är att bryta mot hegemoniska skönhetsideal genom att representera kvinnor som ser ut på olika sätt. Författarna menar också att kampanjen till viss del gör detta, men att den också genom att inte ta avstånd till skönhet som något som är viktigt för en

kvinnor att känna och ha fortfarande kan sälja sina produkter som gör att vilken kvinna som helst kan få verktygen till att känna sig vackra.

2.4 Kroppsaktivism, och grenar av aktivismen

De skönhetsideal och normer samt konsumtionssamhället som upprätthåller dessa normer kan alltså ses som en kontext till kroppsaktivism och vad aktivismen gör motstånd mot.

Kroppsaktivism är ett brett begrepp som kan användas på olika sätt och med olika betydelser. Just studier som rör kroppsaktivism i denna breda bemärkelse finns det inte så många av. Däremot så finns det forskningsområden som angränsar till kroppsaktivismen eller som kan ses som specifika grenar av forskning om kroppsaktivism. I detta stycke tar jag upp två sådana grenar av aktivismen, ”fat activism” och kroppspositivism.

Charlotte Cooper är en teoretiker inom fältet Fat Studies och hon studerar bland annat fat activism. Fat Studies menar hon handlar om att bedriva forskning om övervikt på ett nytt sätt genom att gå emot rådande diskurser om tjockhet. Hon menar att det inte är den tjocka kroppen som är ett problem, utan att det är det kulturella och samhällsliga förtrycket mot den tjocka kroppen som är det (Cooper 2010, 1020–1034). Vidare beskriver också Cooper fat activism och hur det finns dominerande diskurser om vad aktivismen är och gör, som att den handlar om kroppspositivism, ätstörningar/självbild och övervikt/hälsa. Hon menar dock att dessa dominerande diskurser inte är allt som fat activism är. Hon beskriver att hon vill utveckla en mer realistisk bild av rörelsen och identifierar fem breda kategorier för att svara på frågan vad fat activism är. Dessa kategorier är ”political process activism”, ”activist communities”, ”fat activism as cultural work”, ”micro fat activism” och ”ambiguous fat activism” (Cooper 2016, 11–95).

Även kroppspositivism, eller ”body positivity” angränsar till kroppsaktivismen, eller kan ses som en gren inom kroppsaktivismen. Alexandra Sastre (2014, 929–943) är en teoretiker som beskriver hur kroppspositivism handlar om kroppslig acceptans och att utmana normaliserandet av den smala hegemoniskt vackra kroppen. Hon beskriver också hur det inom kroppspositivismen är viktigt med inkludering och att rörelsen är till för alla oavsett form och storlek. Detta är en av flera viktiga skillnader från kroppspositivism och fat activism. Sastre (2016, iv & 60–61) genomför en studie av fem olika kroppspositiva plattformar och problematiserar rörelsen utifrån dessa. Bland annat tar hon upp och diskuterar nakenhet eller avkläddhet i kroppspositivismen. Hon beskriver hur bilder på de plattformar hon studerar ofta har nakenhet eller lättkläddhet gemensamt och att

detta kopplas till värden om äkthet och naturlighet som en motpol mot den idealiserade kroppen men också att detta kan relateras till ett individuellt känslomässigt arbete i att exponera sin riktiga kropp och därmed kunna uppnå mer självacceptans. Hon menar dock att detta inte utmanar förväntningar mellan hur skönhet och självkänsla hänger ihop. I en bredare bemärkelse problematiserar hon rörelsen på ett likande sätt. Sastre (2014, 929–943) menar att webbsidorna trots att de är skapade och dedikerade till mångsidighet följer vissa visuella och textuella praktiker. Hon (2014, 935) skriver: “In tandem with the various consulting, therapeutic, and fitnessrelated endeavors promoted under the auspices of body positivity, it becomes apparent that the “movement” closely mirrors the contemporary neoliberal logic of consumer-mediated body regulation it so adamantly positions itself against.”

Kroppsaktivism blir alltså en kategori bredare i sin innebörd än de två som har beskrivits i detta avsnitt. Kroppsaktivism kan vara både fat activism och kroppspositivism, men det kan också vara och innefatta andra saker än vad dessa grenar gör. Exempelvis behöver kroppsaktivism inte handla om storleken eller vikten av en kropp utan snarare om att med kroppen som ett performativt verktyg bryta mot normer om skönhet där vikt kan vara en del. Vidare så behöver inte kroppsaktivism heller handla om självacceptans och att vara positiv till sin kropp utan kan också handla om att ifrågasätta varför skönhet, acceptans och kärlek till sig själv ens ska vara något att bry sig om. Kroppsaktivism är alltså ett ord som kan användas på en rad olika sätt, och en av de viktiga implikationerna i denna studie är att se hur just svenska nyhetsmedier använder det.

3. Material

Materialet denna studie bygger på är tryckta texter publicerade i svenska nyhetsmedier mellan år 2015 till år 2018. Texterna har inhämtats från mediearkivet Retriever och är en blandning av texter publicerade i rikstäckande och lokala medier. Det är också en blandning av texter från dagstidningar och kvällstidningar. Texterna har vidare valts ut genom en användning av sökord. Dessa är: kroppsaktivism, kroppsaktivismen, kroppsaktivist, kroppsaktivister, kroppsaktivisten, kroppsaktivisterna. Alla tryckta texter som innehåller något av sökorden och finns i mediearkivet från åren studien gäller har tagits med, dock med undantag för de texter som hör till tidningar av formen magasin, då studien ämnar studera nyhetsmedier. Antalet texter som studien bygger på är 676 stycken. Siffran var ursprungligen 934 stycken, men 16 togs bort för att de var publicerade i

magasin och 242 var dubletter och togs bort så att varje enskild text bara finns med i materialet en gång. De medier som texterna är inhämtade från finns listade i bilaga 1.

3.1 Insamling av texter

Av de 676 analyserade texterna så finns det en del intressanta aspekter jag kort vill ta upp gällande materialet. I mediearkivet Retriever går det att se hur texterna fördelats över olika år.

2015 fanns det i arkivet 29 publicerade texter, 13 av dessa var dubletter och togs bort och kvar för analysen blev 16 texter. 2016 fanns det i arkivet 143 texter, 29 av dessa var dubletter och togs bort, kvar att studera blev 114 texter. 2017 fanns det i arkivet 289 publicerade texter, 81 av dessa var dubletter och togs bort, kvar för studien blev 208 texter. 2018 fanns det 467 artiklar publicerade i arkivet, 129 var dubletter och togs bort och kvar för studien blev alltså 338 texter.

Vad som går att se här är att det finns en tydlig ökning per år i antalet texter i arkivet som innehåller de sökord som denna studie bygger på. Detta tycks indikera att det i allt större utsträckning skrivs om kroppsaktivism i svenska nyhetsmedier. Det går också att lägga märke till den mängd dubletter som har behövt tas bort för denna studie, som indikerar att flera nyhetskällor använder samma texter. När samma text dyker upp flera gånger är de ofta skriva av TT, eller så handlar det om medier som samarbetar med publicering av samma texter vid ett flertal tillfällen.

4. Metod

Den här studien bygger på en metod kallad Connected content analysis (CCA) och vilar även på en grund av diskursanalys med analysverktyg hämtade från Ernesto Laclau och Chantal Mouffes formulering av diskursanalysen.

CCA är en metod utvecklad av Simon Lindgren (2012) och den övergripande tanken med metoden är att den tillåter för studier av stora material men på ett kvalitativt sätt. En central idé inom det metodologiska ramverket är alltså tanken om mixade metoder där stora textmassor kan studeras men utan att enbart bli reducerade till siffror och statistik. Det är också en metod som ska kunna möta de utmaningar det allt mer digitaliserade samhället och så kallad "big data" har skapat inom vetenskapen. CCA bygger på att stora textmassor studeras genom en konstant kvalitativ jämförelse i kodningen och genom att skapa koncept och kategorier i det material som ska kodas. Detta återkommer jag till när jag beskriver den praktiska appliceringen av metoden.

En annan viktig utgångspunkt för CCA är att metoden bygger på diskursanalys och är skapad för att ta diskursanalysen som metod vidare in i det digitaliserade samhället. Framför allt bygger CCA på Laclau och Mouffes formulering av diskursanalys. Lindgren (2012) beskriver hur en diskurs med utgångspunkt i denna formulering kan ses som ett fält eller en plats där flera symboliska komponenter eller koncept befinner sig i relation till varandra och där vissa kan vara centrala och andra perifera. När verktygen för denna studies analys presenteras återkommer jag till Laclau och Mouffe och deras formulering av diskursanalysen.

4.1 CCA steg för steg

Lindgren (2012) går också igenom hur CCA kan användas i sex stycken olika kvantitativa och kvalitativa steg. I denna del av texten kommer metodens praktiska steg samt dess applicering i denna studie att beskrivas.

Det första steget i CCA handlar om att förbereda den text som ska studeras (Lindgren, 2012). För denna studie var den första förberedelsen att genomföra en så kallad lemmatisering där orden i materialet har gjorts om till grundform. För att kunna göra detta har jag använt Språkbankens annoteringsverktyg Sparv (Borin, Lars, et al. 2016). Vidare har lemman gått igenom för att se till att lemmatiseringen fungerade som den skulle, och det fanns en del ord Sparv inte lemmatiserade korrekt. Dessa bestod framför allt av ovanliga sammansatta ord där ”madonnahora-komplexet” är ett exempel. Vidare handlar det om ord som skrivits helt i versaler istället för gemener, ord på engelska och namn på personer och platser. Dessa ord justerades manuellt då viktiga ord som ”kroppsaktivism”, och namn på personer som medierna ofta uppmärksammar fanns med bland dessa och alltså var viktiga att ta med för att kunna uppnå syftet med denna studie.

Nästa steg i förberedelsen av materialet var att det behövde beslutas för vilken enhet som skulle forma basen för analysen. Lindgren (2012) beskriver exempelvis hur en jämförelse av olika bloggar skulle innebära att varje enskild blogg blir en analytisk enhet, men att det i en jämförelse av inlägg på en och samma blogg skulle bli just varje enskilt inlägg som blir analytiska enheter. I denna studie ämnas det studeras hur svenska nyhetsmedier rapporterar om kroppsaktivism och om det finns gemensamma teman i denna rapportering och därför blir varje enskild text en analytisk enhet.

Det andra steget i CCA är strikt kvantitativt och handlar om att skapa en lista över alla ord som finns i textmaterialet. För att skapa denna lista har i den här studien analysverktyget Textometrica använts (Lindgren, Simon & Palm, Fredrik, 2011). Textometrica är utvecklat för att passa till användning och analys just genom CCA. Jag kommer vidare att beskriva hur Textometrica praktiskt har använts i relation till de olika stegen i CCA. Textmaterialet har bearbetats till rätt format och kodning för att kunna köras i programmet och vidare har programmet skapat en lista med orden som finns i materialet och den frekvens de förekommer i.

Det tredje steget är det första som är kvalitativt och det relaterar också till listan av ord. Detta steg handlar om att filtrera bort ord eller symboler som inte är av intresse i studien. Ofta görs detta med hjälp av stoppord och det är också fallet i denna studie. Textometrica tillåter för användning av en lista av stoppord som forskaren själv kan välja. Stopporden som använts i denna studie finns att se i bilaga 2. Det kan också vara av intresse att välja en gräns för hur många gånger ord ska uppkomma i materialet för att vara av intresse för studien, i detta fall har gränsen satts på att orden ska förekomma minst tio gånger. Lindgren (2012) poängterar också att detta är ett subjektivt steg där den enskilda forskaren får förhålla sig till sina frågeställningar och göra val baserat på studiens syfte. Som stöd går det att söka efter ord i textmaterialet och genom närläsning av olika delar i materialet se hur orden används.

Det fjärde steget i CCA handlar om att identifiera koncept och är ett viktigt steg inom metoden. I detta steg arbetar sig forskaren igenom listan med ord och studerar hur de används i textmaterialet. De koncept som skapats för denna studie och de ord som ingår i dessa finns att se i bilaga 2. Lindgren (2012) presenterar lite olika utfall arbetet med listan av ord kan ge. Om läsningen visar att ett ord används utan några gemensamma tematiska nämnare så kan det vara ett ord som behöver läggas till i stoppordslistan. Ett exempel på ett sådant ord i denna studie är ”gigekonomi” som fanns med i materialet fler än tio gånger, men enbart för att flera olika artiklar handlade om nyord och det var ett av dessa nyord. Kroppsaktivism var också ett nyord, men det är också allt dessa ord hade att göra med varandra. Ett annat utfall är att ett ord används i samma kontext hela tiden i textmaterialet. När detta händer kan ordet utvecklas och kodas till ett enskilt koncept. Ett exempel i denna studie är ordet kroppsaktivism som alltid används för att beskriva en typ av aktivism och därför kunde placeras i ett koncept för aktivism. Ett tredje utfall är att ett ord hör ihop med flera olika koncept. Det finns tydliga gemensamma tematiska nämnare i hur ordet används

men de hör ihop med olika koncept. I det här fallet behöver forskaren koda om materialet och se till varje användning blir distinkta enheter som hör till sina olika koncept. I denna studie har istället koncepten anpassats och breddats för att passa ordens flera användningar.

De femte och sjätte stegen i CCA handlar om hur ofta koncept korrelerar och att sedan visualisera resultaten. Textometrica delar som jag tidigare nämnt upp textmaterialet i analysenheter som forskaren har bestämt och orden placeras i olika koncept. I detta steg räknar sedan programmet ut med vilken frekvens olika koncept korrelerar i analysenheterna och detta kan sedan visualiseras med grafer för att kunna se resultatet av de sammankopplade koncepten. I denna studie har jag jobbat med koncepten och skapat en karta där alla koncept visualiseras, samt kartor för enskilda koncept där det går att se hur orden inom koncepten korrelerar till varandra. Baserat på diskursanalytiska tankesätt kan också dessa grafer ses som diskursiva fält där symboliska koncept står i relation till varandra. Vidare kommer de analysverktyg för diskursanalysen som har använts att beskrivas mer utförligt.

4.2 Diskursanalytiska verktyg

För att vidare kunna studera de resultat som kan visualiseras med hjälp av arbetet med CCA har jag i denna studie arbetat med analysverktyg hämtande från Laclau och Mouffes formulering av diskursanalys. Att arbeta med dessa verktyg passar bra då studien handlar om att studera just språk och diskurser samt att CCA också bygger på diskursanalys. Jag kommer vidare att rikta in mig på att förklara de analysverktyg som har använts i denna studie. Marianne Winther Jørgensen och Louise Phillips (2000, 31–37) är författare som på ett tydligt sätt förklarar och sammanfattar resonemang av Laclau och Mouffe. De beskriver hur den överordnande tanken när det kommer till diskursanalys är att sociala fenomen och betydelse aldrig är färdiga eller kan fixeras och att diskursanalysens syfte är att kartlägga de processer av förändring där det kämpas om hur betydelse ska fastställas. De menar också trots denna konstanta rörelse och kamp att vissa fixeringar i betydelse kan bli så normaliserade att de uppfattas som naturliga.

De tecken som finns i en diskurs kallar Laclau och Mouffe (1985, 105) för *moment* och *element*. Momentens betydelse kan fixeras genom att de skiljer sig från varandra. Element i sin tur är tecken som är mångtydiga och inte har någon särskild betydelse fixerad. I en diskurs finns det alltid en strävan för element att bli moment (Winther Jørgensen & Phillips 2000, 31–37). Det finns en strävan i diskursen att gå från mångtydighet till entydighet, men den här övergången blir aldrig

helt avslutad. Alla moment förblir därför alltid potentiella element (Laclau & Mouffe 1985, 106–107). Ett annat viktigt begrepp inom Laclau och Mouffes (1985, 112) formulering av diskursanalysen är *nodalpunkt*. En nodalpunkt är ett tecken som får en privilegierad position i en diskurs och som andra tecken ordnas efter och får sin betydelse ifrån. Winther Jørgensen och Phillips (2000, 33) använder ett exempel om en medicinsk diskurs där tecknet ”kroppen” blir en nodalpunkt som andra tecken får sin betydelse fixerad genom att relateras till.

Tecknet ”kroppen” som alltså kan vara en nodalpunkt i en medicinsk diskurs kan dock också vara ett element i och med att tecknet i andra diskurser, till exempel i en diskurs om kroppsaktivism kan ha en helt annan betydelse. När ett element i hög grad är öppet för olika fixeringar av betydelse kallas de för *flytande signifikanter* som också är ett viktigt diskursanalytiskt begrepp och analysverktyg i denna studie. En flytande signifikant är alltså ett tecken som i olika diskurser kan tillskrivas olika betydelse, det finns alltså en kamp om tecknets betydelse som olika diskurser försöker tillskriva på just sitt sätt (Winther Jørgensen & Phillips 2000, 31–37). För att studera hur moment, element, nodalpunkter och flytande signifikanter relaterar till varandra och hur olika tecken får sin betydelse tillskriven i olika diskurser är begreppet *ekvivalenskedjor* av intresse. Ekvivalenskedjor är alltså hjälpsamma för att diskutera en diskursiv formation eller organisation och handlar om att studera hur tecken sätts i relation till varandra och vad denna organisation kan säga om enskilda tecken, om diskursen och också vad diskursen inte är och alltså utesluter (Winther Jørgensen & Phillips 2000, 50–59).

4.3 Metoddiskussion

Simon Lindgren (2012) beskriver angående CCA hur det allt mer digitaliserade samhället och den nya tillgången till stora material har gjort uppdelningen mellan kvantitativ och kvalitativ forskning allt mer komplex och intressant och han menar att det finns ett behov av att kunna undersöka stora material utan att tappa ett kvalitativt förhållningssätt till studierna. CCA är en integrerad ”mixed method” där kvantitativa och kvalitativa förhållningssätt hela tiden kombineras och därför är det en metod som tillåter för studier av stora material men på ett kvalitativt sätt. Det passar i och med detta också denna studie som baseras på ett material sparad i ett digitalt mediearkiv. Metoden har tillåtit mig att studera fler artiklar än som hade kunnat närläsas, men med ett bibehållet kvalitativt förhållningssätt med en konstant jämförelse i kodningen och ett arbete med diskursanalytiska verktyg för att kunna komma fram till hur svenska nyhetsmedier skriver om kroppsaktivism.

Lindgren beskriver även att det i CCA finns en del steg som är subjektiva och där forskaren har stor valfrihet. Detta gäller bland annat för stegen som handlar om att definiera stoppord och även gällande att skapa de tematiska koncepten. Att studier med kvalitativa inslag och perspektiv kan mötas av en kritik för subjektivitet och problem med reliabilitet är inget nytt och det är alltså en kritik som även kan riktas mot den här studien. I studien har det dock arbetats med ett transparent och reflexivt förhållningssätt för att väga upp detta och jag har tydligt motiverat hur de mer subjektiva stegen i metoden har utförts. I bilaga 2 går det till exempel att se studiens stoppord och vilka ord som ingår i vilka koncept.

Något som också väger upp problemet med reliabiliteten är studiens och metodens kvantitativa inslag. Frekvensen på orden i materialet och hur de korrelerar är något som sker genom en strikt kvantitativ analys. Att de kvalitativa och mer subjektiva inslagen finns är inte heller bara en svaghet utan är också en styrka i metoden då de gör att texten inte enbart reduceras till siffror och stärker validiteten för studien. Fredrik Norén (2016, 9–26) beskriver att ett problem med digitala kvantitativa metoder kan vara att tolkningen av siffror, grafer och kartor går för långt och att det är lätt hänt att det dras för generella slutsatser och att forskaren menar att resultaten säger mer än vad de enligt undersökningens parametrar egentligen kan. Detta är något som de kvalitativa inslagen i denna studie minskar risken för.

Något som också skulle kunna ses som en svaghet i denna studie är att den enbart riktar in sig på text och inte studerar bilder, layout eller andra delar av artiklarna som kan påverka budskap och inramning. Detta skulle alltså kunna skapa problem för studiens validitet. Valet av att enbart studera text motiveras dock av studiens syfte som handlar om att studera hur svenska nyhetsmedier skriver och språkligt uttrycker sig om kroppsaktivism. Detta gör också att diskursanalys som en del av metoden fungerar väl för att kunna uppnå studiens syfte.

5. Resultat och analys

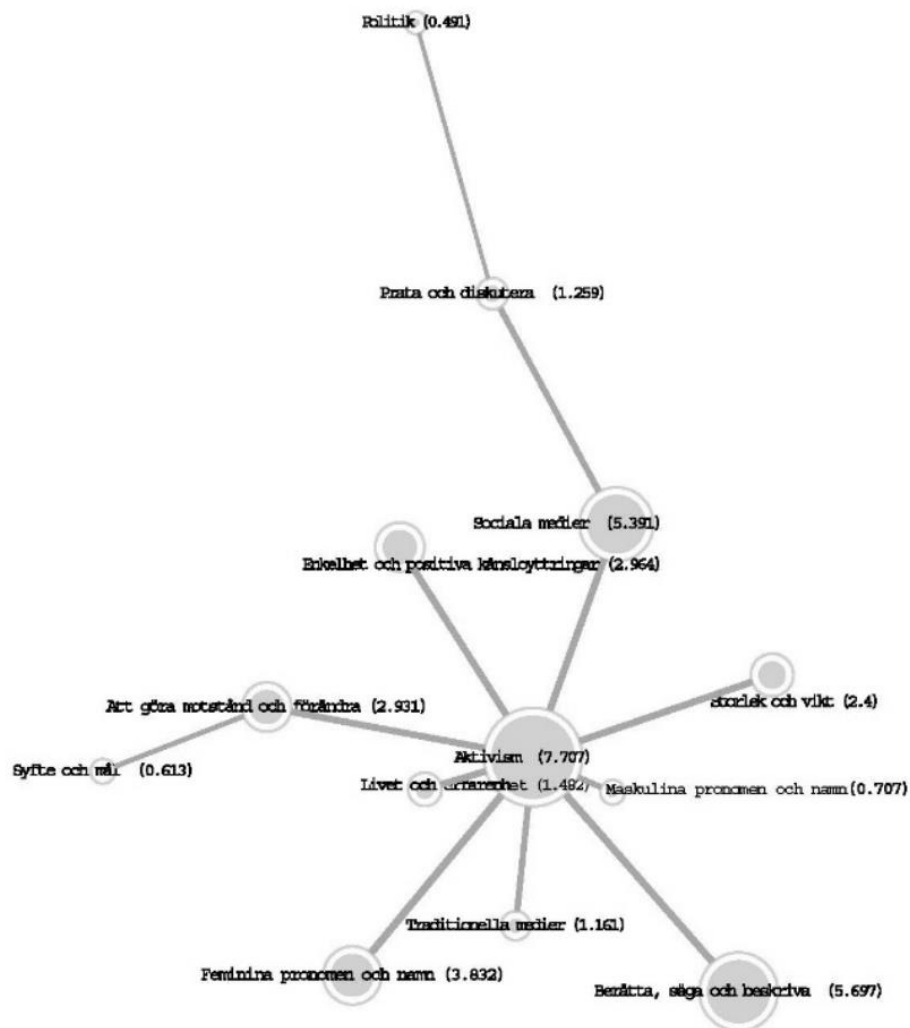
I det här avsnittet presenteras studiens resultat genom visualiseringen som har skapats i Textometrica. Resultatet presenteras genom bilder som visar hur utvalda koncept korrelerar och hänger samman i ekvivalenskedjor. Bilderna visualiseras genom hur de hör ihop med olika analytiska teman och är därför redigerade. Bilderna i sin helhet finns att se i bilaga 3. Vidare knyts denna presentation av resultatet ihop med analysen. Att både resultatet och analysen presenteras i

samma avsnitt motiveras av att analysen hänger mycket ihop med de nodalpunkter, flytande signifikanter och ekvivalenskedjor som visualiseras i resultatet. Något jag också vill poängtera är att inte alla koncept diskuteras i samma utsträckning, och vissa tas inte upp alls. Detta beror på att alla de koncept som finns med i studien hade kunnat vara potentiellt intressanta när koncepten skapades, men visade sig i korrelationen till andra koncept inte vara det i just denna studie med de frågeställningar, det syfte och den begränsning i tid som fanns att förhålla sig till. Vilka koncept som diskuteras har alltså bestämts utifrån denna studies syfte och frågeställningar.

Avsnittet kommer att inledas med en diskussion angående vad som definierar kroppsaktivism i svenska nyhetsmediers rapportering. Vidare fortgår en diskussion angående mediernas inramning av kvinnor och deras berättelser, detta handlar bland annat om hur det skapas vissa huvudprofiler i mediernas rapportering. Detta följs av en analys av begreppet om våld i rapporteringen om kroppsaktivism och hur det skiljer sig från idéer om protestparadigmen. I och med detta diskuteras också hur medierna ramar in respons på kroppsaktivism med både symboliskt våld som hat och hån som en typ av respons och positiv respons som har att göra med kärlek och gemenskap som en annan. Detta följs av en diskussion om utseende där ämnen som ett budskap om kroppslig acceptans, frigörelse från normer, vikt och ätstörningar bland annat tas upp. Avsnittet avslutas med en analys rörande konsumtion och säljbarhet på sociala medier.

5.1 Kroppsaktivismens definition

Konceptet för aktivism är i denna studies resultat den mest centrala nodalpunkten. Detta kan delvis förklaras av att det är just kroppsaktivism som denna studie riktar in sig på att undersöka, och vidare förklaras av de sökord som har använts för studien. Aktivism och mer specifikt kroppsaktivism får inom denna diskurs sin betydelse fixerad genom hur tecknet förhåller sig till andra tecken och andra nodalpunkter och kan också delvis ses som en flytande signifikant inom diskursen då det i olika texter kan få lite olika betydelse beroende på vilka tecken och koncept som det relateras till. Vidare ska jag ta upp de koncept som kroppsaktivism direkt korrelerar till och de koncept som alltså främst definierar vad kroppsaktivism inom diskursen är.

Figur 1: Nodalpunkten "Aktivism", samt de koncept som direkt korrelerar med denna nodalpunkt. Ekvivalenskedjor för "Att göra motstånd och förändra" till "Syfte och mål", samt "Sociala medier" till "Prata och diskutera" till "Politik".

Konceptet för aktivism har som det går att se på figur 1 en stark korrelation med konceptet för att göra motstånd och förändra. Kroppsaktivism inom denna diskurs tycks alltså delvis definieras som något som handlar om just motstånd och att vilja skapa förändring. Vidare skapas också en ekvivalenskedja med de två koncepten plus konceptet för syfte och mål. Att göra motstånd och förändra tycks alltså också ramas in som ett mål eller syfte med aktivismen, samtidigt som detta definierar vad aktivismen är. Ett annat koncept som direkt korrelerar med det för aktivism är konceptet för enkelhet och positiva känslouttryck. Att dessa koncept korrelerar menar jag kan

implicera att det skrivs om aktivismen som något som kan skapa dessa positiva känslor. Att positiva känslor alltså är något som det genom aktivismen går att uppnå.

I figur 1 går det vidare att se hur ett verktyg för att uppnå motståndet, förändringen och kanske också de positiva känslor som har beskrivits kan vara sociala medier. Sociala medier kan i detta fall ses just som en plattform för aktivismen och alltså en plattform för det motstånd och budskap som definierar aktivismen. Men i denna diskurs kan också de sociala medierna ses som något som faktiskt definierar vad själva aktivismen är. Kroppsaktivism är inom denna diskurs något som sker på sociala medier. En intressant ekvivalenskedja vad gäller sociala medier och den funktion de fyller är den som går vidare till koncepten för att prata och diskutera och sedan vidare till politik. Sociala medier tycks alltså beskrivas som ett forum för att diskutera och prata om politik. Kroppsaktivism relateras alltså till politik och tycks kunna diskuteras som en politisk fråga, men värt att notera är att det inte ramar in som en blockpolitisk fråga. I denna studies resultat saknas helt ord som handlar om partier eller blocktillhörighet. I figur 1 går det också att se hur det inte bara är sociala medier som definierar eller direkt korrelerar med konceptet för aktivism. Även konceptet för traditionella medier gör det. Detta kan förklaras genom hänvisningar i medier till andra medier. I detta material som består av skrivna texter handlar det till exempel ofta om hänvisningar till TV.

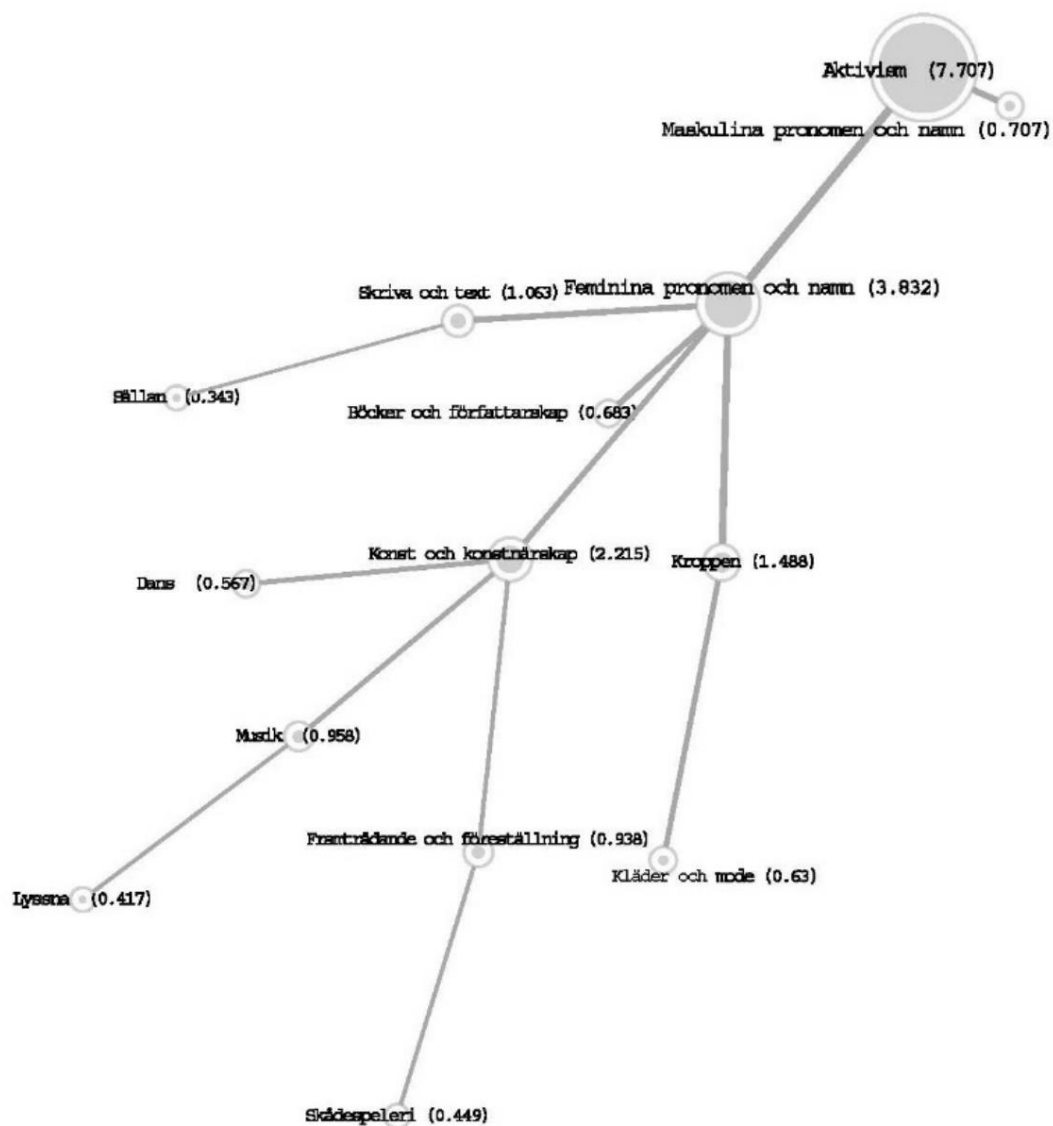
Vidare korrelerar konceptet aktivism med både konceptet för feminina pronomen och namn, samt konceptet för maskulina pronomen och namn. Detta illustreras också i figur 1. Jag argumenterar baserat på detta för att aktivismen definieras genom enskilda individers berättelser och upplevelser. Detta argument stärks också av att konceptet för aktivism korrelerar med konceptet för att berätta och beskriva något, samt konceptet för livet och erfarenhet. En del av medielogiken och nyhetsvärderingen handlar om att medier på ett enkelt sätt behöver kunna förklara de fenomen de rapporterar om (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110). Kroppsaktivism är något som är ganska brett och abstrakt och jag argumenterar för att den nära korrelation till de koncept som rör att individer får berätta om upplevelser och erfarenheter kan förklaras genom att det är ett enkelt sätt för medierna att berätta om kroppsaktivism. De låter på så sätt individer och aktivister själva definiera vad kroppsaktivism är, men ramar ändå in och presenterar texterna på särskilda

sätt. Hur medierna väljer att skriva om och berätta historier utifrån individers perspektiv kommer jag att återkomma till i stycke 5.2, som rör kvinnor, deras berättelser och elitcentrering.

Konceptet för storlek och vikt är ett till koncept som direkt korrelerar med det för aktivism. Denna korrelation går att se i figur 1. Andra attribut som är utseendemässigt normbrytande tas inte alls upp i samma utsträckning i medierna och kroppsaktivism ramar alltså in som något som till stor del handlar om vikt och storlek. Detta är också en av de dominerande diskurserna vad gäller fat activism som Charlotte Cooper (2016, 11–95) tar upp. Cooper menar vidare att de dominerande diskurserna om vad fat activism är och innebär rör kroppspositivism, ätstörningar/självbild och hälsa. Dessa är alla teman som om än de inte är direkt korrelerade till konceptet för aktivism går att återfinna även i denna studie och jag kommer i andra stycken att återkomma till dem. Cooper menar också vidare att de dominerande diskurserna inte är allt som fat activism är och jag menar att frågan om vad kroppsaktivism egentligen är kan vara relevant att ställa även i denna studie. Svenska nyhetsmedier skriver om kroppsaktivism inom en viss diskurs och med en tematik som i detta avsnitt har beskrivits, men är det allt kroppsaktivism är? Eller kan den medielogik som bland annat innebär att nyheter ska presenteras på ett enkelt och lättförståeligt sätt också rama in en rörelse som kroppsaktivismen på ett så förenklat sätt att viktiga implikationer går förlorade? Frågor som dessa och vad mediernas inramning och definition av kroppsaktivismen är och kan få för konsekvenser kommer att återkomma i denna analys olika stycken.

5.2 Kvinnor, deras berättelser och elitcentrering

I detta avsnitt kommer resultat gällande koncepten för feminina pronomen och namn, samt maskulina pronomen och namn att tas upp och diskuteras. Det kommer att identifieras teman i mediernas inramning som rör elitcentrering och hur det skapas huvudprofiler inom rapporteringen om kroppsaktivism. I samband med detta tas det också upp en korrelation mellan dessa huvudprofiler och kulturella uttrycksformer och aktualitet och det kommer även i avsnittet att göras en analys kring maskulinitet och femininitet i mediernas inramning av kroppsaktivism.

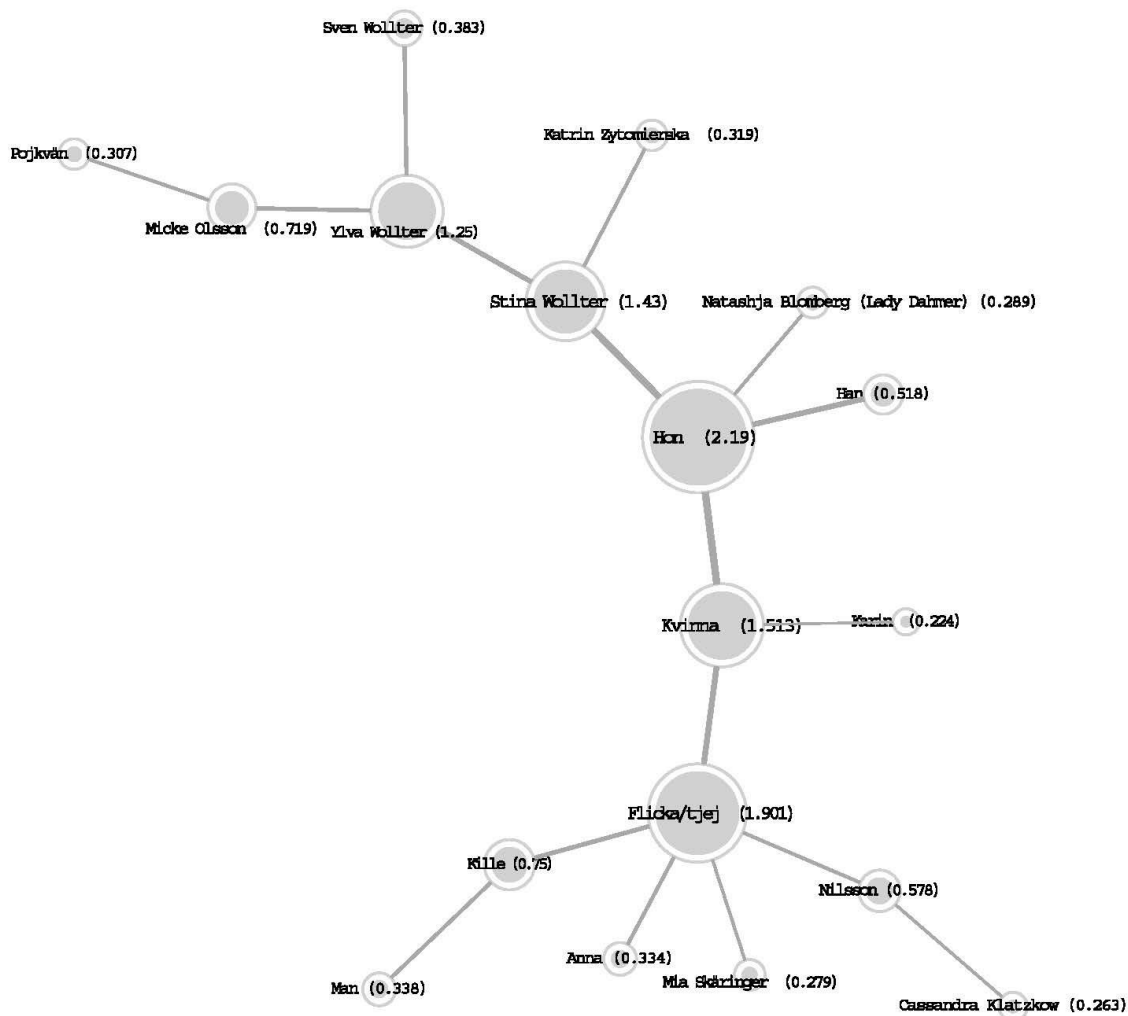

Figur 2: "Feminina pronomen och namn" samt "Maskulina pronomen och namn" och de ekvivalenskedjor som skapas utifrån dessa koncept.

Konceptet för feminina pronomen och namn är en intressant nodalpunkt att diskutera i denna studie, se figur 2. Som tidigare nämnt är detta koncept ett av de som definierar kroppsaktivism inom diskursen. Vad jag menar att resultatet visar är att berättelser om kroppsaktivism i de

svenska nyhetsmediernas rapportering ofta tycks berättas genom en kvinnlig aktivists perspektiv. Vad som är extra intressant med resultatet är att dessa skildringar av kroppsaktivism även ofta tycks berättas genom en känd eller offentlig kvinnas perspektiv. Enligt teorier om medielogik och nyhetsvärdering så finns det en tendens med elitcentrering i nyhetsmedier och detta är alltså något som även denna studie visar (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110).

I resultatet som illustreras i figur 2 går det att se hur flera av de kvinnor som ofta omnämns i samband med kroppsaktivism i nyhetsmediernas rapportering är sådana som är kända eller offentliga. Ett exempel på detta är konstnären, musikern och författaren Stina Wollter. Kopplat till detta går det även i figur 2 att se en korrelation mellan feminina pronomen och namn till koncept som beskriver konstnärskap, musik, böcker, författarskap, skådespeleri och även framträdanden och föreställningar. Detta implicerar vidare att de kvinnor som det rapporteras om vad gäller kroppsaktivism också är kända av andra anledningar än just aktivismen, eller är aktuella av fler anledningar än sin kroppsaktivism. De kvinnor som det skrivs om i samband med kroppsaktivism tycks också baserat på detta ha en särskild koppling till kulturella uttrycksformer och kreativa yrken. Denna korrelation till just kulturella uttrycksformer och yrken kan även relateras till att dessa fyller en funktion som aktivistiska verktyg eller redskap. Flera av kvinnorna har också många följare på sociala medier, eller läsare på bloggar där de bedriver sin aktivism.

Figur 3: De ord som "Feminina pronomen och namn" samt "Maskulina pronomen och namn" innehåller, samt hur dessa ord inom koncepten relaterar till varandra.

Några kvinnor blir inom de svenska mediernas rapportering om kroppsaktivism alltså som en slags huvudprofiler, se figur 3. Den tidigare nämnda Stina Wollter är den kvinna som är omnämnd allra flest gånger i det material som har studerats och även hennes syster Ylva Wollter är frekvent omskriven. Vidare är en annan huvudprofil Natashja Blomberg, en bloggare som är mer känd som

Lady Dahmer. Andra viktiga profiler är programledaren och bloggaren Katrin Zytomierska, komikern och skådespelaren Mia Skäringer Lázár och bloggaren Cassandra Klatzkow. Att just dessa kvinnor är så frekvent omskrivna kan ha flera förklaringar men jag menar att det med stöd i denna studies resultat i stora drag kan sammanfattas under den offentlighet eller det kändisskap jag redan beskrivit i kombination med aktualitet och dramaturgiska grepp. Aktualiteten går även att relatera till mediernas nyhetsvärdering och kriteriet för närhet, och närhet i tid (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110). Som ett exempel på vad jag menar med offentlighet och aktualitet var Stina Wollter under 2017 aktuell i underhållningsprogrammet *Let's Dance*, 2018 blev hon åter aktuell genom att hennes bok *Kring denna kropp* utgavs och Stina Wollter har även många följare på det sociala mediet Instagram där hon till stor del bedriver sin aktivism.

Även gällande flera av de andra kvinnliga huvudprofilerna går det att se att både offentlighet och aktualitet tycks vara något som ofta påverkar vilka kvinnor det skrivs om och som i förlängningen då även får uttala sig om kroppsaktivism i svenska nyhetsmedier. Mia Skäringer Lázár nämns ofta i och med TV-programmet *Kroppshets* som gick på SVT och Katrin Zytomierska för att hennes fettfobiska uttalanden i TV-programmet *Malou Efter tio* skapade starka reaktioner och kritik hos och av kroppsaktivister. Just detta exempel går också att relatera till dramaturgi och nyhetsvärderingens kriterium för konflikt (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110). Att Ylva Wollter är så frekvent omskriven är också intressant. Ylva Wollter är Stina Wollters avlidna syster och ofta byggs texterna om Stina Wollters aktivism upp genom en bakgrundshistoria där systemens kamp med åtgärningar var en viktig del i att Stina Wollter blev kroppsaktivist. Här skapas en dramaturgi i mediernas texter och vi kan återgå till kriteriet för enkelhet och att denna dramaturgi genom att bygga upp texter baserat på kvinnliga kroppsaktivisters erfarenhet och liv gör att berättelserna enkelt kan skildras inom en särskild dramaturgisk ram (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110).

Vem eller vilka medierna skriver om och vilka som alltså får uttala sig och vara med och forma mediediskursen om kroppsaktivism tycks alltså påverkas av vissa kriterier inom nyhetsvärderingen. Trots elitcentreringen som har beskrivits verkar dock medierna inte, som identifierat inom protestparadigmen, till största grad förlita sig på offentliga källor och makthavare när det gäller att skriva texter om kroppsaktivism (McLeod 2007, 185–194). I texterna är det ofta

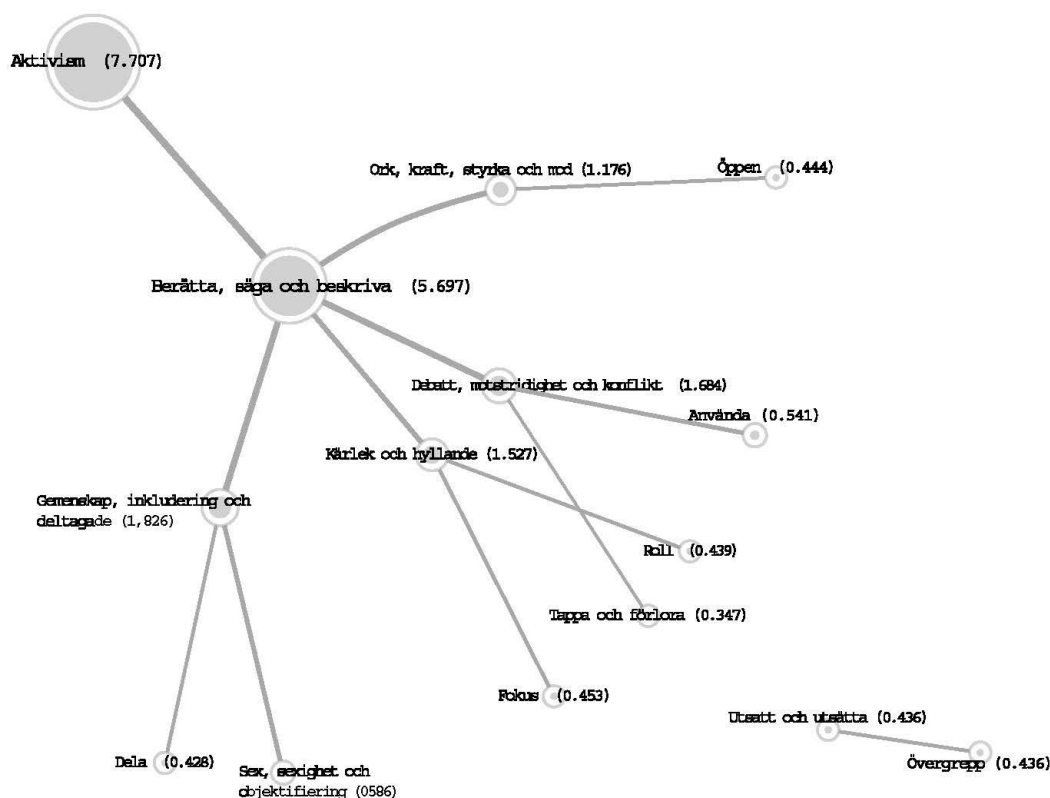
aktivisterna själva som får uttala sig om ämnet, men det är som tidigare nämnt framför allt vissa huvudprofiler. Det finns alltså en tydlig skillnad från protestparadigmen vad gäller rapporteringen om kroppsaktivism, men hur McLeod (2007, 185–194) resonerar gällande makt är intressant även i denna studie. Att det skapas huvudprofiler inom rapporteringen menar jag kan få vissa konsekvenser i och med att dessa huvudprofiler får makt vad gäller att formulera mediediskursen om kroppsaktivism och vad den är och innehåller. Detta i kombination med det som har tagits upp om dramaturgiska grepp och att medier försöker berätta om komplexa fenomen på enkla sätt (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110) kan leda till en risk att det i mediernas rapportering skapas en ensidig eller förenklad bild av rörelsen och dess budskap. Särskilt kan det vara intressant att fundera över vilka huvudprofilerna representerar. De flesta av dem är vita och i och med sin offentlighet och relationen till kulturella uttrycksformer skulle det gå att argumentera för att de är en del av en sorts kulturelit.

Vidare vad gäller nodalpunkten för feminina pronomen och namn är den som det illustreras i figur 2 en större och viktigare nodalpunkt än den för maskulina pronomen och namn. Från det senare nämnda konceptet utgår inte heller några vidare ekvivalenskedjor. Kroppsaktivism tycks i texterna ramas in som något som bedrivs av kvinnor för att skapa förändring för kvinnor. Detta kan vidare relateras till normer om femininitet och maskulinitet. I figur 3 som visar beståndsdelarna i koncepten och deras korrelation går det också att se hur tecken som beskriver feminina pronomen och namn blir centrala nodalpunkter och hur tecken som beskriver maskulina pronomen och namn relateras till dessa nodalpunkter. Ord som pojkvän, Micke Olsson och Sven är frekvent använda. Både Micke Olsson och Sven är delar av ekvivalenskedjor som utgår ifrån Stina Wollter då det är hennes partner och pappa. Micke Olsson relateras också till ordet pojkvän vilket indikerar att han beskrivs just som Stina Wollters pojkvän. Detta är intressant i relation till de normer för femininitet och maskulinitet som Bordo (1993, 165–184) beskriver. I dessa texter tycks kvinnorna och femininiteten vara det som får ta plats och som placeras i en central roll, och maskuliniteten och män relateras till dessa kvinnor på ett mer passivt sätt. Den feminina hungern Bordo menar sällan tillåts argumenterar jag för att dessa kvinnor i och med sitt motstånd mot ideal för utseende visar och tillåts att visa i mediernas inramning av aktivismen och aktivisterna. Den offentliga plats och den hunger efter förändring de kroppsaktivistiska kvinnorna här tar och uttrycker bryter alltså mot stereotypa normer för femininitet på ett intressant sätt. Genom att använda sin kropp som ett

aktivistiskt verktyg och på så sätt ta mer rent materiell eller fysisk plats tycks dessa kvinnor också kunna ta mer offentlig plats.

5.3 Frågan om aktivismens demonisering, samt inramningen av bemötande

Ett intressant område när det gäller aktivism och protest är konflikt och våld. Inledningsvis vill jag poängtera att det kan finnas olika typer av våld och att jag kommer diskutera detta med en uppdelning mellan fysiskt våld och en sorts psykiskt eller symboliskt våld. I detta avsnitt kommer skillnader från McLeods (2007, 185–194) kriterier om demonisering och våld i protestparadigmen tas upp, framför allt inriktas detta på bristen av fysiskt våld i mediernas inramning av kroppsaktivism. Istället kommer det diskuteras hur det finns en sorts psykologiskt eller symboliskt våld i inramningen av den respons kroppsaktivister möter, diskussionen om respons kommer också utvecklas till att ta upp motpoler till detta våld som kärlek och gemenskap.

Figur 4: "Berätta, säga och beskriva" samt en del av de ekvivalenskedjor som skapas utifrån detta koncept. Även ekvivalenskedjan för "Utsatt och utsätta" till "Övergripp".

I denna studie finns en hel del skillnader från McLeods (2007, 185–194) teorier om protestparadigmen och hur aktivism ramar in av nyhetsmedier. McLeod sätter upp ett kriterium inom protestparadigmen som handlar om demonisering av sociala rörelser och menar att medier i sin rapportering ofta tar upp potentiella hot om just fysiskt våld och protester. Brasted (2005, 383–388) visar i en studie hur detta till exempel praktiskt kan handla om polisens förberedelse inför demonstrationer. Förutom de skillnader jag har diskuterat rörande att förlita sig på offentliga källor är just avsaknaden av demonisering av aktivismen och en inramning av aktivismen utan någon inriktning på fysiskt våld något som i denna studie som tydligt avviker från McLeods och Brasteds studier.

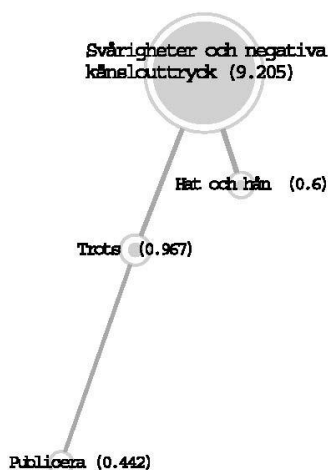
I resultatet av denna studie så går det att se hur konflikt, motstridighet och debatt är ett koncept som finns med i en ekvivalenskedja som utgår ifrån konceptet och nodalpunkten att berätta, säga och beskriva, se figur 4. Konceptet för konflikt, motstridighet och debatt innehåller ord som just debatt och kritik, men anspelar inte på någon fysisk våldsamhet och kan alltså ses som en flytande signifikant inom en mediediskurs om aktivism, då andra studier har visat att konflikterna ofta har en karaktär av fysiskt våld medan de i denna studie inte har det. I skapandet av koncepten och den läsning av materialet som i detta ingår kunde jag se hur kritiken och debatten ofta istället som i enlighet med nyhetsvärderingens kriterier handlar om att ställa upp två sidor mot varandra eller också att någon riktar kritik mot en annan persons uttalanden, eller kanske hur ett annat medium har valt att uttala sig om en fråga (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110). Den enda gången fysiskt våld egentligen dyker upp i materialet är när det handlar om sexuellt våld, övergrepp och trakasserier. I figur 4 går det att se en ekvivalenskedja mellan koncepten för utsatt och utsätta, samt konceptet för övergrepp. Denna typ av våld är alltså då inte något som ramar in som att det härstammar från aktivismen och aktivisterna utan ramar in som något aktivister vill göra motstånd mot.

McLeods (2007, 185–194) kriterium för demonisering av sociala rörelser i nyhetsmedier genom en inriktning mot våld är alltså något som denna studie i princip helt saknar. Jag menar att detta kan bero på en del olika anledningar. Först och främst skulle det kunna bero på att aktivismen och aktivisterna helt enkelt inte är våldsamma, men med det material jag har studerat kan jag inte uttala mig om själva aktivismen. Det finns dock aspekter inom studiens material som är intressanta

att ta upp vad gäller detta område. Jag har tidigare tagit upp hur kroppsaktivism ramas in som en aktivism för och av kvinnor och det är intressant att en form av aktivism som relateras just till kvinnor inte relateras till fysiskt våld. Gilbert (2002, 1271–1300) menar att stereotyper om femininitet och maskulinitet påverkar diskurser om kvinnligt våld. Hon beskriver hur maskulinitet kan relateras till styrka, makt, kontroll och våldsamt och frågar sig om det finns en övergripande samhällelig åsikt om att kvinnor inte är eller kan vara lika våldsamma som män. Vad avsaknaden av fysiskt våld i mediernas inramning av kroppsaktivismen kan indikera är alltså någon form av undermedvetet förhållningssätt till stereotypa normer om femininitet och maskulinitet.

En annan förklaring till denna skillnad från protestparadigmens idéer om demonisering och fysiskt våld som kanske är ännu viktigare menar jag är hur aktivismen förmedlas och att den ramas in som en aktivism som sker på sociala medier. Inte någonstans i det material som har studerats skrivs det exempelvis om demonstrationer, som annars är en vanlig form av aktivistiskt verktyg.

Kroppsaktivism ramas inte in som en aktivism som sker ute på samhällets gator, utan som en aktivism som sker på sociala medier, eller genom andra kulturella uttrycksformer som böcker eller konstverk, se figur 1 och 2. Genom denna inramning skapas det mycket mindre utrymme att skriva om fysiskt våld eftersom dessa plattformar inte tillåter det på samma sätt som till exempel en demonstration skulle göra.

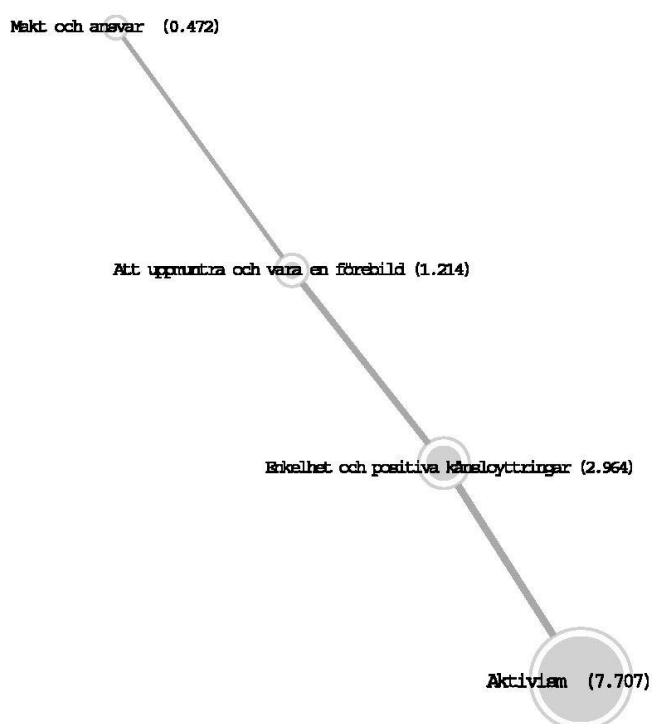

Figur 5: Nodalpunkten "Svårigheter och negativa känslouttryck" och ekvivalenskedjan från nodalpunkten till "Trots" till "Publicera", samt korrelationen till "Hat och hån".

Vad denna tydliga relation till sociala medier istället gör är att det i texterna ofta skrivs om vilken respons aktivismen skapar och aktivisterna får. Det finns en ekvivalenskedja som går från en nodalpunkt med ett koncept för svårigheter och negativa känslouttryck till konceptet för hat och hån. Vidare från denna nodalpunkt utgår även en ekvivalenskedja till koncepten för att publicera och konceptet för trots, se figur 5. Det finns alltså en inramning som handlar om hur aktivisterna riskerar att möta hat och hån för sin aktivism, men att de väljer att trots detta fortsätta publicera material för att bedriva sin aktivism. En annan ekvivalenskedja som syns i figur 4 utgår ifrån konceptet för aktivism, går till konceptet för att berätta, säga och beskriva, går vidare till konceptet för ork, kraft, styrka och mod och går från det till konceptet för öppen. Här menar jag att ekvivalenskedjan visar på en inramning om att det för att bedriva aktivism och att berätta och beskriva saker som relaterar till denna aktivism krävs ork, kraft, styrka och mod. Att bedriva aktivism ramar alltså inte in som något som är enkelt och utan svårighet vilket också kan kopplas till inramningen av risken att möta ett symboliskt våld med hat och hån. Medierna använder alltså även i texter gällande kroppsaktivism dramatiska grepp där konflikt och våld kan spela en roll, men till skillnad från teorierna inom protestparadigmen så demoniseras inte aktivismen eller aktivisterna, de sätts snarare i en rent motsatt dramaturgisk position som de som riskerar att möta ett psykologiskt våld och som att de är starka och modiga när de trots detta fortsätter bedriva sin kroppsaktivism. Detta kan också relateras till en fråga om vem som egentligen är aktivisternas motståndare och när det handlar om det symboliska våld som aktivisterna riskerar att möta på sociala medier blir denna motståndare relativt anonym. Det finns här inte två tydliga sidor med olika argument som strider mot varandra och detta skulle kunna förklara varför medierna kan rama in kroppsaktivister i den dramatiska position som de gör eftersom de inte också behöver representera motståndaren på ett rättvist sätt.

All respons som beskrivs handlar inte heller om risken att möta hat och hån, det finns också ekvivalenskedjor och koncept som talar för en inramning av en helt motsatt respons. I figur 4 går det att se en ekvivalenskedja som bildas från konceptet för aktivism, som går genom konceptet för att berätta, säga och beskriva, går till konceptet för kärlek och hyllande och sedan förgrenar sig till två olika koncept, det ena för roll och det andra för fokus. I inramningen av responsen tycks det alltså finnas motpoler där aktivisterna antingen möter hat och hån, eller kärlek och hyllningar.

Korrelationen till konceptet för fokus i ekvivalenskedjan menar jag kan indikera att det är den kärleksfyllda typen av respons som aktivisterna inramas vilja fokusera på, och relationen till konceptet för roll kan indikera att det är denna respons som inramas spela mest roll för aktivisterna. I figur 4 finns också en ekvivalenskedja som börjar med samma två koncept och sedan går till konceptet för gemenskap, inkludering och deltagande och sedan till konceptet för att dela. Det tycks alltså också i aktivismen kunna skapas en gemenskap där det går att dela upplevelser, känslor eller berättelser med andra.

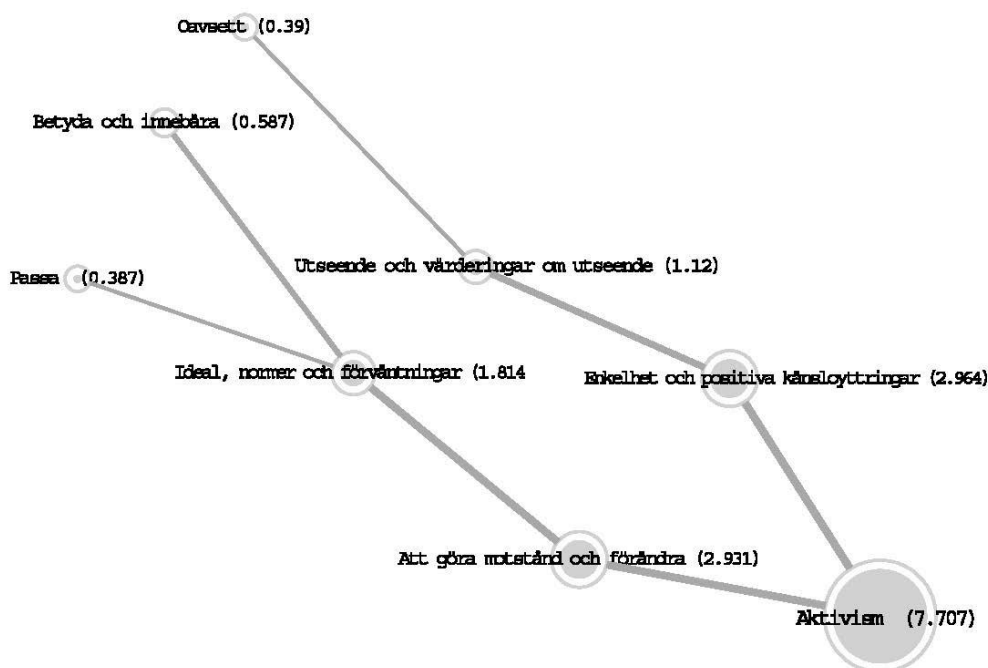

Figur 6: En ekvivalenskedja som utgår ifrån "Aktivism" och går vidare till "Enkelhet och positiva känsloutttringar", "Uppmuntra och vara en förebild", samt "Makt och ansvar".

Avslutningsvis vill jag ta upp en ekvivalenskedja som illustreras i figur 6 och som också utgår ifrån nodalpunkten aktivism, går till konceptet för enkelhet och positiva känsloutttringar, går till konceptet för att uppmuntra och vara en förebild vidare till konceptet för makt och ansvar. Denna ekvivalenskedja visar på hur aktivisterna kan ramas in som förebilder, som några som ska vara uppmuntrande till de positiva känslorna som aktivismen kan leda till och också som att de i sin aktivism har ansvar och makt som förebilder.

5.4 Utseende, vikt och kroppslig acceptans

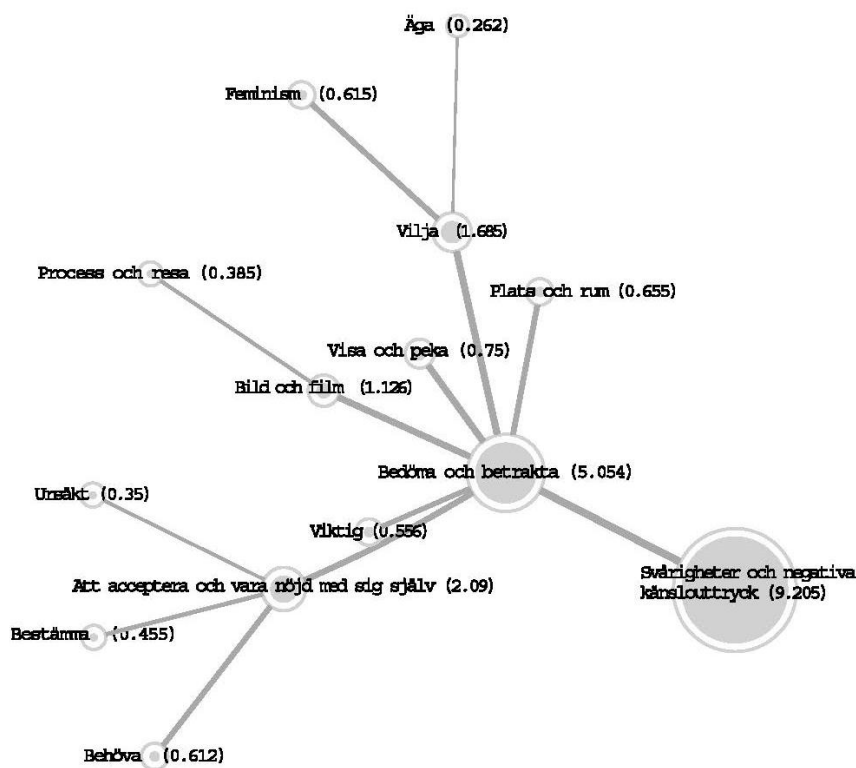
Vad gäller utseende och skönhet och hur det ramar in i mediernas rapportering om kroppsaktivism så finns det ett flertal intressanta aspekter att diskutera. I det här avsnittet kommer jag ta upp perspektiv rörande motstånd mot ideal, självacceptans, en bedömande blick, lättkläddhet i aktivismen, storlek och vikt samt dieter och ätstörningar.

Figur 7: En ekvivalenskedja som utgår ifrån "Aktivism" och går till "Att motstånd och förändra", till "Ideal normer och förväntningar", till "Passa" och till "Betyda och innebära"; samt en ekvivalenskedja som utgår ifrån "Aktivism" och går till "Enkelhet och positiva känslouttryck" till "Utseende och värderande om utseende" till "Oavsett".

Konceptet för motstånd och förändring är ett av de som är intressanta vad gäller tematiken om utseende och särskilt då i korrelationen till konceptet för ideal och normer, se figur 7. Dessa två koncept hänger samman i en ekvivalenskedja som utgår ifrån nodalpunkten aktivism. Från konceptet rörande ideal och normer så förgrenar sig också kedjan till konceptet för att passa och konceptet för betyda och innebära. Denna ekvivalenskedja är ett bra exempel på en del av inramningen angående vad det i och med aktivismen görs motstånd mot. Jag menar att resultatet

indikerar att kroppsaktivismen ramas in som något som gör motstånd mot ideal och normer, att behöva passa in i ideal och normer och även mot vad normer och ideal betyder och innebär. Vidare finns en ekvivalenskedja som illustreras i figur 7, som går från nodalpunkten aktivism vidare till konceptet för enkelhet och positiva känslouttryck, till konceptet för utseende och värderingar om utseende och slutligen till konceptet för oavsett. Jag argumenterar för att det i texterna alltså framgår ett budskap rörande att en oavsett utseende ska kunna uppleva positiva känslor. Jag menar att denna inramning av ett motstånd mot ideal och normer och allas rätt till positiva känslor oavsett utseende är en sorts grund i hur det skrivs om det kroppsaktivistiska budskapet i nyhetsmedierna.

Figur 8: De ekvivalenskedjor som utgår ifrån nodalpunkten "Svårigheter och negativa känslouttryck" och sedan går vidare till "Bedöma och betrakta" i olika förgreningar.

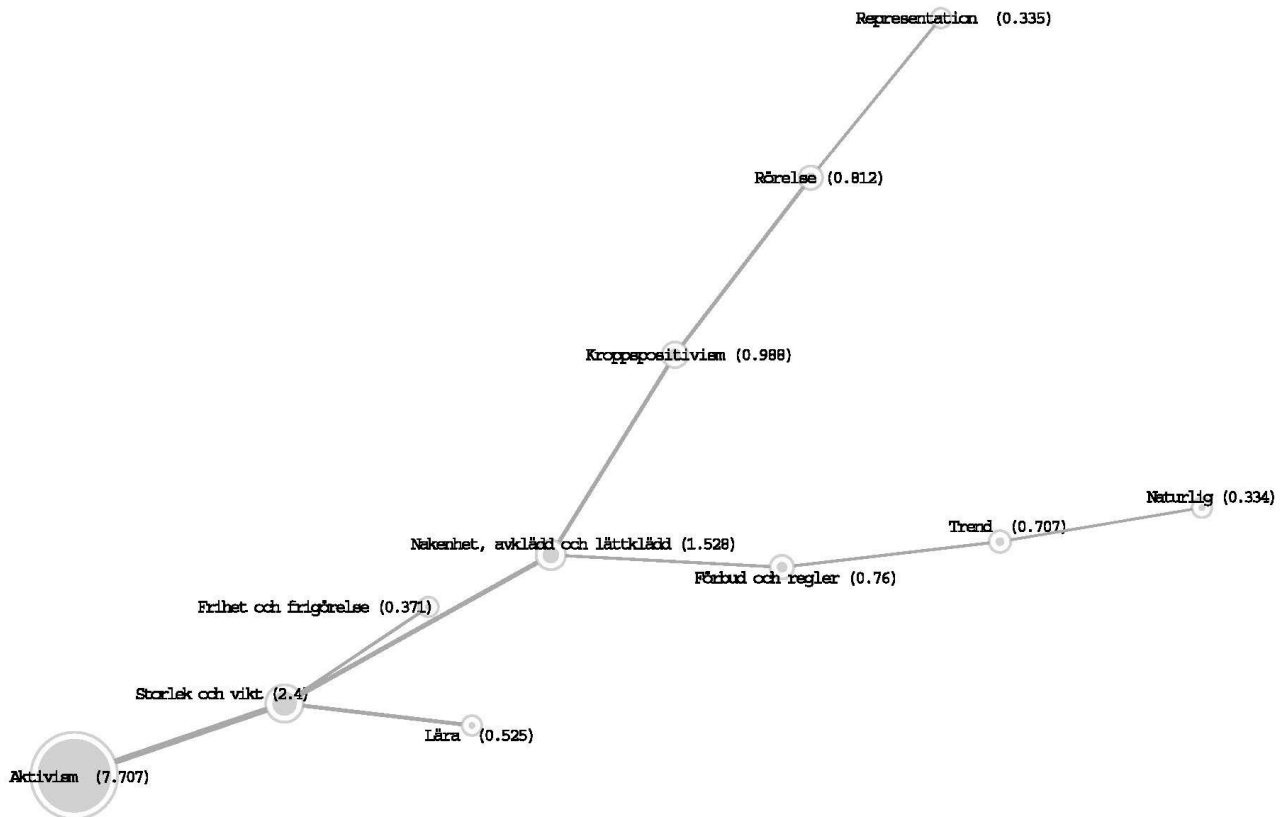
En nodalpunkt i resultatet är konceptet för svårigheter och negativa känslouttryck och vidare korrelerar nodalpunkten även till konceptet för att bedöma och betrakta som är särskilt intressant vad gäller inramningen om utseende. Detta koncept korrelerar exempelvis med koncepten för vilja, feminism och att äga, se figur 8. Att just ett koncept för att bedöma och betrakta är centralt inom

diskursen kan relateras till Tseëlons (1998, 75–94) teorier om varför utseende och skönhet är något som framför allt kvinnor är så villiga att lägga mycket tid på. Hon menar att maktperspektiv med en manlig blick och en internaliserad känsla av en bedömande blick påverkar hur en uppfattar sitt självvärde och att skönhet är ett övergående tillstånd som det krävs ansträngning för att upprätthålla. Att det i denna studies resultat finns en ekvivalenskedja mellan koncepten för att vilja, att äga och det som rör att bedöma och en blick menar jag indikerar att det inom diskursen finns ett budskap om att vilja skapa ett ägandeskap över blicken som är ens eget. Vidare relateras också vilja och att bedöma och betrakta till konceptet för feminism som är en kraft som gör motstånd mot patriarkala normer och strukturer. Detta menar jag kan relateras till ett önskat maktskifte vad gäller ägandeskapet över den bedömande blicken.

Johnston och Taylor (2008, 941–966) beskriver att det inom den feministiska teoribildningen funnits en kritik mot skönhetsideal och att skönhetsideal kan förhindra kvinnor att acceptera sig själva och sitt utseende. Just självacceptans och att vara nöjd med sig själv är ett koncept som också återfinns i denna studies resultat och som även illustreras i figur 8 och korrelerar med konceptet för att bedöma och betrakta. Att konceptet för att bedöma och betrakta även korrelerar med det som rör just självacceptans menar jag kan bero på att det inom diskursen finns ett budskap som talar för att gå emot tvivlet och osäkerheten kring sitt eget självvärde som Tseëlon (1998, 75–94) beskriver att en internaliserad bedömande blick kan skapa och att ta tillbaka ägandeskapet över den bedömande blicken kan relateras till att enklare kunna känna självacceptans. Konceptet för självacceptans relateras också till koncept för ursäkt, bestämma och behöva vilket jag argumenterar för också handlar om att inte behöva be om ursäkt för sig själv och även att få bestämma själv över sin kropp och vad en accepterar med den.

Inramningen kring budskapet angående att göra motstånd mot normer och ideal, det ägandeskap över med vilken blick kvinnor bedöms och självacceptans kan också relateras till Johnston och Taylors (2008, 941–966) diskussion vad gäller agens i skönhetsritualer. De beskriver hur det finns idéer om att deltagande i skönhetsritualer inte enbart är förtryckande utan istället kan vara en källa för empowerment. I denna studies resultat tycks den typen av tankar inte i så stor grad framkomma. Det finns enstaka texter i materialet där det skrivs om eller debatteras för rätten att vara snygg utan att behöva oroa sig över att upprätthålla normer och ideal eller på något sätt vara

en dålig förebild. Ett exempel på det är ”Jag är ingens fiende - jag vill bara vara snygg” (Peczynski, 2017). Mestadels tycks inramningen om kroppsaktivism i medierna dock handla om ett budskap där skönhetsideal och krav på deltagande i skönhetsritualer är något negativt, och något som en inom kroppsaktivismen vill motarbeta.

Figur 9: ”Storlek och vikt” samt de ekvivalenskedjor som utgår ifrån konceptet.

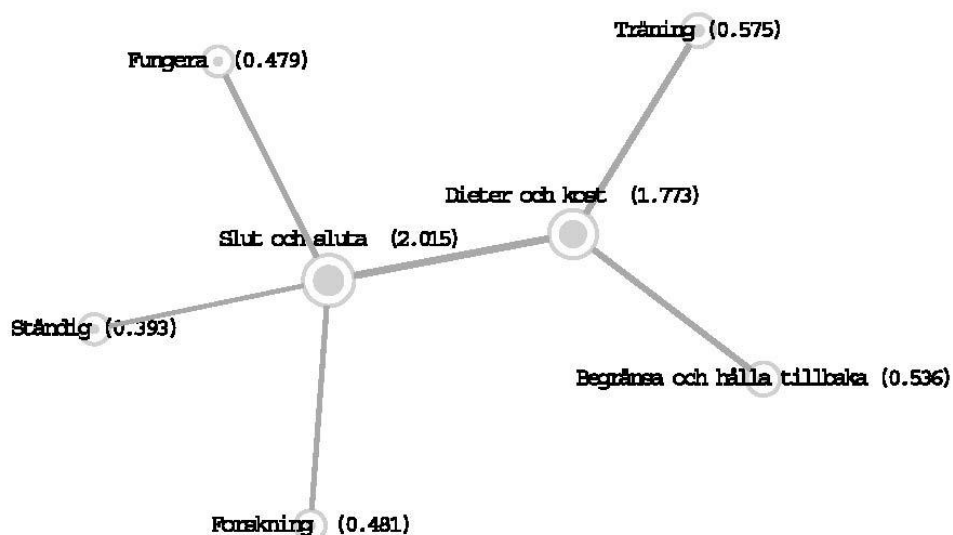
Ett annat område av intresse att diskutera vad gäller utseende, normer och ideal rör storlek och vikt, som också är ett av de koncept som definierar kroppsaktivism inom diskursen. I figur 9 illustreras ekvivalenskedjor som utgår ifrån nodalpunkten aktivism, sedan relateras till storlek och vikt och som sedan förgrenar sig på en del olika sätt. Cooper (2010, 1020–1030) menar att en av de dominerande diskurserna rörande fat activism är att den kan relateras till övervikt. Även i denna diskurs är vikt i en aning bredare bemärkelse något centralt. En ekvivalenskedja visar relationen mellan konceptet för aktivism, konceptet för storlek och vikt och konceptet för frihet och

frigörelse. Frihet och frigörelse är intressant i relation till Bordo (1993, 165–184) och den disciplinering och normalisering av den kvinnliga kroppen som hon historiskt sätt menar har fungerat som en strategi för social kontroll. Att det finns en så nära korrelation mellan aktivism, konceptet för storlek och vikt och frihet och frigörelse menar jag kan betyda att det inom diskursen framförs ett budskap om att genom aktivismen och med sin kropp och den storlek den har kunna uppnå frihet och frigörelse. Kanske kan denna frigörelse ses vara från den form av patriarkala strukturer och samhällssystem som Bordo beskriver, och höra ihop med maktskiftet över den bedömande blicken jag tidigare beskrivit.

Cooper (2010, 1020–1030) menar även att en annan dominerande diskurs om fat activism rör kroppspositivism. I denna studies resultat finns en ekvivalenskedja som går från storlek och vikt vidare till konceptet för nakenhet, lättkläddhet och avkläddhet till konceptet för kroppspositivism till konceptet för rörelse till konceptet för representation. Även i denna studie är alltså kroppspositivism något som finns med inom diskursen och som även relateras till just storlek och vikt. Sastre (2014, 929–943) menar att kroppspositivismen bland annat går ut på att utmana normaliserandet av den hegemoniskt vackra kroppen och detta kan relateras till varför representation finns med i ekvivalenskedjan i denna studiens resultat.

Sastre (2016, iv & 60–61) tar också upp nakenhet och lättkläddhet i relation till kroppspositivism och det är intressant att denna studie också får ett resultat med en ekvivalenskedja där kroppspositivism och nakenhet och lättkläddhet korrelerar. Vidare skapas också en ekvivalenskedja som börjar likadant men förgrenas efter nakenhet, avklätt och lättklätt och går vidare till konceptet för förbud och regler, vidare till trend och sedan till konceptet för naturlig. Sastre menar att nakenhet och lättkläddhet kopplas till äkthet och naturlighet och det senare visar då alltså även denna studie. Hon menar även att denna naturlighet är som en motpol mot idealiserade påklädda och tillfixade kroppar. Så i mediernas inramning tycks kroppspositivism ramas in genom budskapet att det handlar om en rörelse som vill skapa representation, men också till nakenhet eller avkläddhet som visar en naturlig kropp, kanske då med en idealiserad påklädd och sminkad kropp som motpol. Att det i ekvivalenskedjan även finns koncept som förbud och regler menar jag kan indikera att nakenheten ramas in som något som bryter mot förbud och regler kring hur naturliga kroppar får exponeras och ta plats, och detta ramas också in som något som är

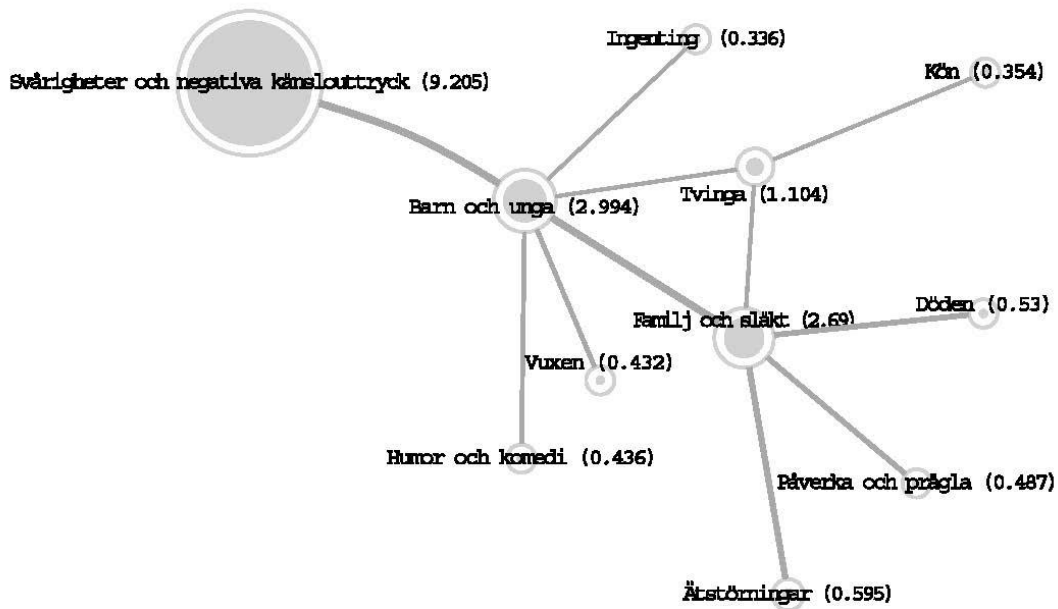
en trend. Inramningen om trendighet kan förklaras genom nyhetsvärderingens kriterium för närhet i tid, en trend är något aktuellt och det kan vara både en anledning till att nyhetsmedierna tar upp ämnet men de kan också rama in ämnet som en trend för att lyfta känslan av närhet och aktualitet (Ghersetti 2012, 205–232. Häger 2014, 94–110).

Figur 10: "Dieter och kost" samt de ekvivalenskedjor som bildas utifrån konceptet.

Vidare vill jag i relation till storlek och vikt diskutera en diskurs som rör dieter och kost. Konceptet för dieter och kost bildar i resultatet en nodalpunkt som korrelerar med konceptet för slut och sluta, se figur 10. Vidare relaterar konceptet för dieter och kost direkt till koncepten för träning och att begränsa och hålla tillbaka. Dieter och kost tycks alltså i diskursen inramas genom att vara något begränsande, det skrivs om dieter och kost i relation till träning och som något att sluta med. Slut och sluta relateras vidare till koncepten för att fungera, ständig och forskning. Med utgångspunkt i en ekvivalenskedja från konceptet för dieter och kost vidare till konceptet för slut och att sluta till konceptet för att fungera så menar jag att det finns en diskurs om att dieter inte fungerar och att de därför är något att sluta med. Korrelationen till konceptet för ständig skulle här också kunna förklaras med att dieter är något en behöver hålla på med ständigt. Vidare är det intressant att konceptet för forskning finns med i dessa ekvivalenskedjor. Just kost och dieter tycks alltså relateras till forskning och det är intressant att fråga sig varför. Forskas det mer om kost och

dieter än andra koncept inom diskursen? Eller är kost och dieter något som ofta relateras till nya rön kring vad som är nyttigt och bra att äta eller inte?

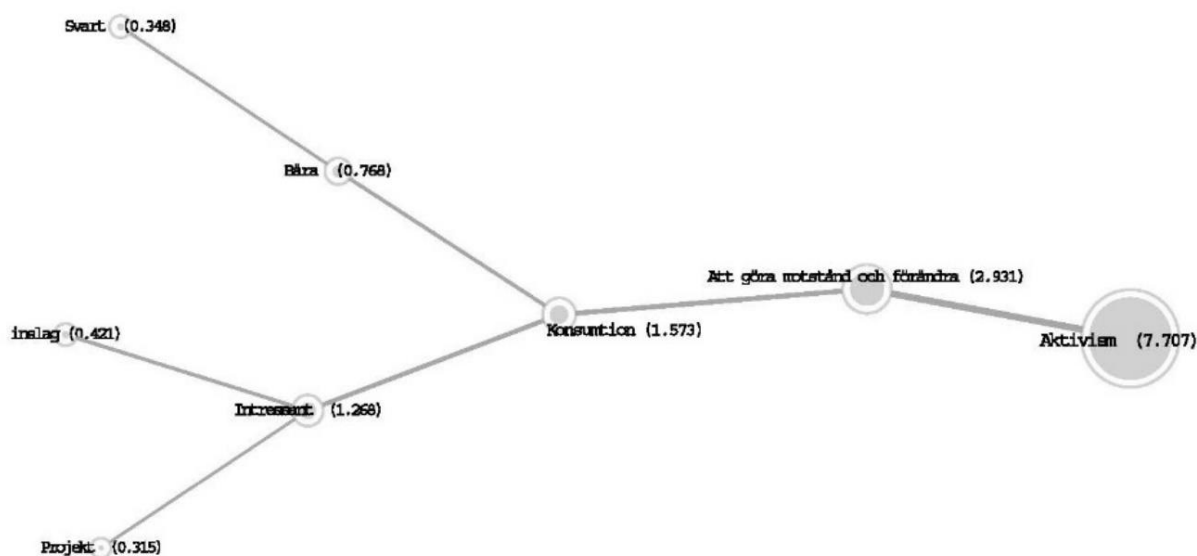
Figur 11: "Ätstörningar" och hur konceptet finns i en ekvivalenskedja som utgår ifrån "Svårigheter och negativa känslouttryck".

Något som inte korrelerar med dessa koncept i mediernas inramning men som ändå är tematiskt intressant vad gäller kost och ätande är ätstörningar. Cooper (2010, 1020–1030) menar att ätstörningar är en av de dominerande diskurserna i hur fat activism talas om och förstås. Även i denna studie finns ätstörningar och texter som handlar om ämnet med, även om den inte är central för definitionen av aktivismen. I denna diskurs finns konceptet för ätstörningar med i en ekvivalenskedja från nodalpunkten svårigheter och negativa känslouttryck, konceptet för barn och unga och konceptet för familj och släkt, se figur 11. Vidare finns en ekvivalenskedja från konceptet för ätstörningar till familj och släkt och till döden. Ätstörningar är något som inom diskursen ramas in som en svårighet, det tycks också talas om sjukdomen inom en diskurs av unga människor och kanske ofta unga familjemedlemmar och det relateras också till döden. Delvis menar jag att detta kan förklaras av att det ofta skrivs om Stina Wollters syster Ylva Wollter som led av och gick bort till följd av sin ätstörning.

5.5 Konsumtion och att bli säljbar på sociala medier

I detta avsnitt diskuteras mediernas inramning av konsumtion i diskursen om kroppsaktivism.

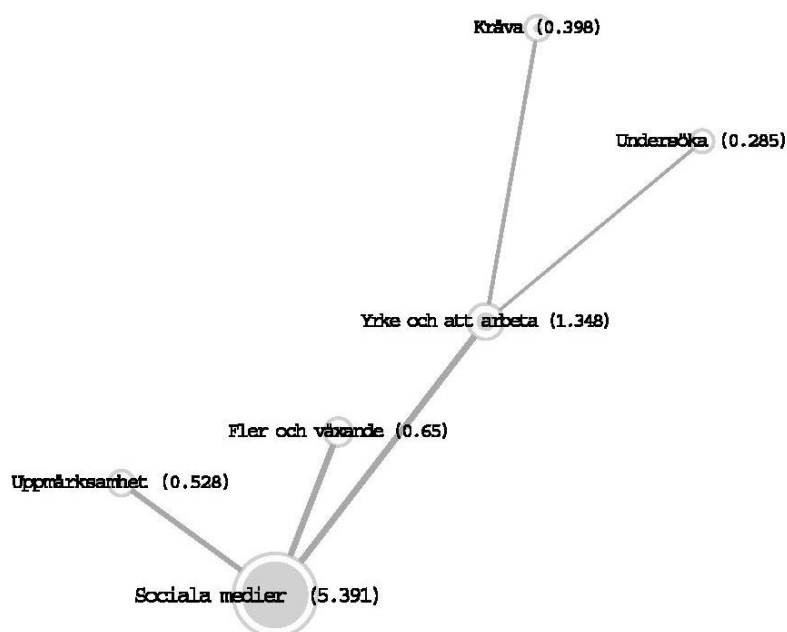
Vidare så tas det också upp tankar om sociala medier och säljbarhet.

Figur 12: De ekvivalenskedjor som utgår ifrån nodalpunkten "Aktivism", går till "Att göra motstånd och förändra" och vidare till "Konsumtion" där de förgrenar sig på olika sätt.

Konceptet för att göra motstånd och förändra är ett av de koncept som hänger samman med och definierar kroppsaktivism i denna studies diskurs. Vidare korrelerar det också med konceptet för konsumtion, se figur 12. Jag argumenterar i likhet med Johnston och Taylors (2008, 941–966) idéer om skönhetsideologi och vilka institutionella och materiella processer som interagerar med ideal om skönhet, att industrier och företag kan vara nyckelaktörer vad gäller reproduceringen av skönhetsideologier. Att det finns ett koncept för konsumtion som så nära hänger samman med konceptet för aktivism menar jag visar att detta är en intressant del av mediernas inramning av aktivismen. Att konceptet dessutom direkt korrelerar med konceptet för att göra motstånd menar jag visar på en inramning om att göra motstånd mot den konsumtionskontext och de industrier och företag som upprätthåller skönhetsideologier. Detta visar också på en intressant insikt hos aktivisterna som får uttala sig i artiklarna, och mediernas inramning av aktivismen som något som

gör motstånd inte bara mot skönhetsideal, utan också mot aktörer som upprätthåller dessa ideal. Precis som Bauman (2008, 65–70) beskriver så blir det i individers kamp för att hålla sig säljbara viktigt att konsumera och företag och industrier tar vara på detta och säljer bland annat produkter som de menar gör att individer kan uppnå ideal eller normer om skönhet. I dessa texter menar jag dock att det är just detta som inramningen indikerar ett motstånd mot.

Figur 13: Några av de ekvivalenskedjor som utgår ifrån "Sociala medier".

Vad gäller Baumans (2008, 12–24) teoretiserande om det mänskliga subjektets säljbarhet så vill jag återvända till kroppsaktivismens relation till sociala medier som också tidigare har diskuterats. Två andra i sammanhanget intressanta koncept som konceptet för sociala medier korrelerar med är konceptet för fler och växande, samt konceptet för uppmärksamhet, se figur 13. Vidare består själva konceptet också av beståndsdelar som rör följare, se bilaga 2. I återkoppling till huvudprofilerna som uppkommer i mediernas skrivande om kroppsaktivism går det också att identifiera att dessa personer i och med sin offentlighet och sin aktivism många har ett stort följarrantal på sociala medier. Denna inramning om konton på sociala medier som växer, och stora eller växande följarrantal menar jag är intressant. Sociala medier och individers konton på sociala medier menar jag är ett bra samtida exempel på Baumans (2008, 12–24) teoretiserande om individers säljbarhet, och med följarrantal kan denna säljbarhet mätas på ett tydligt sätt. Extra

intressant i sammanhanget är att säljbarheten i Baumans teoretiserande skapas av ett omformande av självidentiteten genom konsumtion och att detta kan relateras till att vilja följa och passa in i normer. Således påverkar normer och ideal vilken självidentitet som vill uppnås och på vilket sätt någon kan bli säljbar.

Kroppsaktivister tycks i mediernas inramning göra tvärtom och bryta mot normer och göra motstånd mot ideal men fortfarande på sociala medier bli säljbara eftersom den här korrelationen till konceptet för växande och ökande finns. Genom att bedriva aktivism på sociala medier inramas alltså aktivisterna som att de gör motstånd mot normer, skönhetsideal och konsumtion men paradoxalt nog bygger hur många de når med dessa budskap på hur säljbara de som individer är på de sociala medierna. Det går alltså att resonera kring att hur lyckad aktivismen blir gällande hur många den sprids till påverkas av aktivisternas säljbarhet på sociala medier. Vidare går det också att resonera kring vad det egentligen är som gör aktivisterna säljbara på sociala medier och vidare gör att de blir huvudprofiler i mediernas rapportering. Kanske går det likt Alexandra Sastre (2014, 929–943) att resonera kring om det finns normer som i och med aktivismens upplägg på sociala medier med den säljbarhet av subjektet som det innebär reproduceras istället för att brytas, eller också indikerar detta att individers säljbarhet inte enbart kan åstadkommas genom att uppnå ideal, följa normer och passa in. Att bryta normer, göra motstånd och protesterna mot konsumtion tycks också kunna skapa en säljbarhet. I alla fall av den sort som skapas av sociala medier och följarrantal.

Vad gäller säljbarheten på sociala medier finns det också en möjlighet för personer med många följare att samarbeta med företag och göra reklam för produkter för att tjäna pengar. Min studie riktar inte in sig på att undersöka aktivismen i sig och jag kan därför med mina resultat inte säga något om ifall kroppsaktivister utnyttjar denna möjlighet. Att möjligheten finns är dock intressant i relation till individens säljbarhet och även i relation till Dove-studien (Johnston & Taylor 2008, 941–966). Att arbeta aktivistiskt och göra motstånd mot bland annat konsumtion med hjälp av en eller flera plattformar som är så nära sammankopplade med reklam och konsumtion skulle kunna skapa en intressant motsägelsefullhet, särskilt om aktivisterna själva skulle göra reklam för produkter som relaterar till utseende och skönhet. Detta skulle likna den motsägelsefullhet som Johnston och Taylor (2008, 941–966) menar skapas med Doves kampanj, där de låter fler sorters

kroppar och utseenden representeras men inte kommer ifrån att utseende är något av betydelse. Här skapas istället ett motstånd mot skönhetsideal där konsumtion, företag och industrier kan ses som nyckelaktörer i upprätthållandet av skönhetsideologin (Johnston och Taylor 2008, 941–966) men som verktyg för motståndet används en plattform som på många sätt är en del av konsumtionssamhället och samverkar med de företag och industrier en vill göra motstånd mot.

6. Slutdiskussion

I den här studien har 676 texter publicerade i svenska nyhetsmedier studerats med syfte att undersöka hur dessa svenska nyhetsmedier språkligt rapporterar om kroppsaktivism. För att studera detta har en CCA med hjälp av verktyget Textometrica samt en analys med diskursanalytiska begrepp använts. Baserat på resultatet av denna studie har det diskuterats särskilda gemensamma inramningar angående hur kroppsaktivism definieras inom mediediskursen och även tematiska gemensamma inramningar för hur det rapporteras och skrivs om kroppsaktivism. Utöver detta har det också diskuterats hur rapporteringen om kroppsaktivism i svenska nyhetsmedier skiljer sig gentemot tidigare studier om representationen av aktivism i medier, särskilt skillnader från protestparadigmen.

Vad gäller hur kroppsaktivism definieras inom mediediskursen så har denna studie visat på en inramning där aktivismen definieras som något som handlar om motstånd, något som handlar om kroppars storlek och vikt, något som ofta skildras genom individers berättelser och upplevelser, något som sker och tar plats på sociala medier, och något som ramas in som en aktivism som bedrivs av kvinnor för kvinnors skull och där kvinnor inom mediediskursen är centrala och drivande. Det finns alltså tydliga likheter mellan hur kroppsaktivism definieras och används inom denna mediediskurs och hur Institutet för språk och folkminnen (2016) definierar kroppsaktivism. Vidare har jag också visat på likheter mellan de dominerande diskurser om fat activism som Cooper (2016, 11–95) tar upp och även diskuterat hur kroppspositivism som begrepp dyker upp även i denna studies material där sökorden är kroppsaktivism och kroppsaktivist. Även vad gäller kroppspositivism finns det likheter i denna studie till Alexandra Sastres (2014, 929–943) vad gäller kopplingar till självacceptans och att utmana normaliseringen av en smal hegemoniskt vacker kropp. Kroppsaktivism är alltså ett begrepp som tycks användas och definieras genom vissa

särskilda ramar, men som också kan användas på ett brett plan i relation till olika grenar eller inriktningar inom aktivismen.

Något som är tydligt i hur kroppsaktivism ramas in och definieras vad gäller vilka utseendemässiga normer som det görs motstånd mot är att det handlar om storlek och vikt. I studiens resultat är det framför allt detta som tycks vara det normbrytande kroppsattribut som tas upp. Andra normbrytande attribut som också har med kroppen och kroppens utseende och representation av normbrytande kroppar tas inte alls upp i samma utsträckning som storlek och vikt. Jag tänker exempelvis på en representation av kroppar med funktionsvariationer, kroppar med sjukdomar som förändrar dess utseende, kroppar med olika hudfärger och av olika etnicitet, med mera. Kroppsaktivism definieras alltså i mediediskursen vad gäller motstånd mot normer och ideal främst som något som gör motstånd mot normer rörande vikt.

I relation till just storlek och vikt så är rapporteringen och inramningen av dieter och kost av intresse. I studien har det diskuterats en inramning av ett budskap om att sluta med dieter och dieter som något som är begränsande. Även ätstörningar är en del av diskursen och de ramas in som en svårighet. Jag argumenterar för att de kanske till och med ramas in som en negativ konsekvens av de ideal och normer om utseende, storlek och vikt som finns, eller som en katalysator för att börja bedriva kroppsaktivism som det har diskuterats i fallet rörande Stina Wollter och Ylva Wollter. Vidare har det i studien i relation till utseende och det kroppsaktivistiska budskapet diskuterats diskurser om aktivismen som i medierna ramas in genom idéer om frigörelse, att ta tillbaka ägandeskapet och makten över en bedömande blick, självacceptans och att få uppleva positiva känslor oavsett vilket utseende en har. Jag har också diskuterat relationen mellan kroppspositivism och nakenhet eller lättkläddhet och med Sastres (2016, iv & 60–61) idéer som grund tagit upp hur nakenhet eller lättkläddhet kan relateras till värden om naturlighet och äkthet med en motpol av en idealiserad påklädd, sminkad och fixad kropp.

Förutom mönster i inramningen av kroppsaktivism som gäller utseende och storlek och hur det aktivistiska budskapet ramas in har det också identifierats ett mönster gällande hur texterna om aktivismen berättas och om att vissa individer inom diskursen blir extra centrala. Jag har beskrivit

en elitcentrering där det ofta rapporteras om särskilda kvinnliga aktivister som är en del av någon form av kulturelit och har många följare på sociala medier. Dessa huvudprofiler får inom diskursen också en viss makt vad gäller att berätta om och definiera kroppsaktivismen. Vad gäller representation finns det alltså en intressant motsättning i att kroppsaktivism ramas in som något som handlar om representation av olika typer av kroppar, samtidigt är det en viss grupp av kvinnor som inom mediediskursen får representera rörelsen. Att dessa då dessutom mestadels är vita och tillhör någon form av kulturelit eller har många följare på sociala medier eller bloggar gör att det riskeras att rapporteringen om kroppsaktivism blir ensidig och visar på att frågan om vem som egentligen representeras är central även vad gäller vilka som blir huvudprofiler i mediediskursen och får framföra budskapet om vad aktivismen är och innebär.

I studien har också inramningen av det bemötande aktivismen och aktivisterna får diskuteras. Detta har tagits upp i relation till protestparadigmen och idéer om våld och hur resultatet i denna studie skiljer sig från dessa idéer vad gäller avsaknaden av fysiskt våld och demonisering av kroppsaktivismen inom mediediskursen (McLeod 2007, 185–194). Det har diskuterats hur aktivisterna ramas in i en motsatt dramaturgisk position som de som riskerar att möta en sorts psykiskt våld i form av hat och hån och hur det krävs mod, styrka och ork för att berätta om upplevelser och erfarenheter som är en del av att bedriva aktivismen. Vidare visar dock också studien att bemötandet även ramas in i former av kärlek och hyllande. Bemötandet ramas alltså in som två motsatser, antingen får aktivisterna hat och hån eller så får de kärlek och hyllningar. Bemötandet ramas inte in som något som kan vara nyanserat och innehålla både konstruktiv kritik och positiva omdömen utan som något av de två motsatsförhållanden jag beskrivit.

Bemötandet kan vidare även relateras till att aktivismen ramas in som något som bedrivs och tar plats på sociala medier där det finns möjlighet för ett direkt bemötande med kommentarsfunktioner och gilla-knappar. Vad gäller de sociala medierna så har det diskuterats en intressant motsättning i hur kroppsaktivismen ramas in som något som gör motstånd mot konsumtion och motstånd mot hur företag och industrier kan bli nyckelaktörer gällande att upprätthålla skönhetsideal (Johnston & Taylor 2008, 941–966), men också bedrivs på sociala medier som i mångt och mycket kan relateras till konsumtion. Jag har både tagit upp hur individer på sociala medier kan bli säljbara och en sorts varumärke i sin egen person relaterat till Baumans

(2008, 12–24) idéer om det säljbara subjektet men även diskuterat möjligheten att på sociala medier samarbeta med företag och industrier för att göra reklam för olika varor och tjänster. Den enskilda aktivists säljbarhet på sociala medier kan alltså relateras till hur många aktivismen når och på så vis hur lyckad den blir. Denna studie riktar inte in sig på aktivismen i sig och jag kan därför inte uttala mig angående om aktivisternas säljbarhet uppnås genom att fortfarande följa och uppnå vissa normer och ideal eller om det blir själva motståndet och brytandet av normer som gör aktivisterna säljbara på sociala medier. Detta är något som det finns mycket potential att fortsätta studera.

Vad gäller potential för fortsatt forskning är denna studies ämnesområde ett där det finns mycket kvar att fortsätta studera och jag ska avslutningsvis lyfta några exempel på ämnen och inriktningar som skulle kunna vara av intresse för fortsatta studier. En del av denna studies resultat har lämnats utan att lyftas och diskuteras djupare och alla koncept har inte diskuterats. Vad som i studien har lyfts fram har bestämts av dess syfte och frågeställningar, men med studiens resultat finns det potential att med andra frågeställningar analysera och studera resultatet vidare. Det vore också intressant att studera hur rapporteringen om kroppsaktivism skiljer sig mellan olika medieformer, olika länder och olika enskilda medier. Vidare finns det också mycket potential vad gäller att studera själva aktivismen på sociala medier och det finns många potentiella frågeställningar och inriktningar för den typen av studier. Om aktivismen studeras tillåter det för jämförelser mellan själva aktivismen och mediediskursen som rapporterar om aktivismen som ett exempel. Vidare är kroppsaktivism en aktuell form av aktivism som också sker via verktyg som är relativt nya vilket gör att det vore intressant att studera kroppsaktivism ur ett bredare perspektiv gällande modern aktivism på sociala medier och ställa frågor om hur nutida aktivism fungerar och bedrivs.

Detta är bara några enskilda exempel på hur framtida forskning om kroppsaktivism skulle kunna se ut och med dessa vill jag poängtera att det finns mycket att studera vad gäller kroppsaktivism och att det kan relateras till bredare idéer om kroppar och performativitet, hur nutida aktivism på nutida medier fungerar och bedrivs, samt hur traditionella medier förhåller sig till de nyare sociala medierna. Att fortsätta bedriva forskning om sociala rörelser och medier menar jag alltid kommer att vara både viktigt och intressant eftersom de båda fenomenen och samspelet mellan dem inte är konstant utan dynamiskt och hela tiden förändras. Jag menar att det människor är missnöjda med

och vill göra motstånd mot, de verktyg de väljer att göra detta genom, och hur medier rapporterar om detta säger oss något intressant och relevant om vår samtid.

Källförteckning

- Bauman, Zygmunt (2008) *Konsumtionsliv*. Göteborg: Daidalos AB.
- Bordo, Susan (1993) *Unbearable Weight: Feminism, Western Culture and the Body*. Berkeley: University of California Press.
- Borin, Lars & Forsberg, Markus & Hammarstedt, Martin & Rosén, Dan & Schäfer, Roland & Schumacher, Anne (2016) *Sparv: Språkbanken's corpus annotation pipeline infrastructure*. Proceedings of SLTC 2016. The Sixth Swedish Language Technology Conference.
- Brasted, Monica (2005) Protest in the Media, *Peace Review. A Journal of Social Justice*. Vol. 17 No. 4, 383-388.
- Cooper, Charlotte (2010) Fat Studies: Mapping the Field. *Sociology Compass*. Vol. 4, No. 12, 1020-1034.
- Cooper, Charlotte (2016) *Fat Activism – A Radical Social Movement*. Bristol: HammerOn Press.
- Dahlström, Sara (2018) DN Åsikt. "Det är inte kroppsaktivister som är orsaken till övervikt". *Dagens Nyheter*.
<https://www.dn.se/asikt/det-ar-inte-kroppsaktivister-som-ar-orsaken-till-overvikt/> (länk senast åtkommen 31/5-2019)
- Entman, Robert (1993) Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*. Vol. 43 No. 4, 51-58.
- Gamson, William A. & Modigliani, Andre (1989) Media Discourse and Public Opinion on Nuclear Power: A Constructionist Approach. *American Journal of Sociology*. Vol. 95, No. 1, 1-37.
- Gamson, William A. & Wolfsfeld, Gadi (1993) Movements and Media as Interacting Systems. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*. Vol. 528, 114-125
- Ghersetti, Marina (2012) Journalistikens nyhetsvärdering I Nord, Lars & Strömbäck, Jesper (red). *Medierna och demokratin*. Lund: Studentlitteratur AB, 205-233.
- Gilbert, Paula Ruth (2002) Discourses of Female Violence and Societal Gender Stereotypes. *Violence Against Women*. Vol. 8, No11, 1271-1300.
- Goffman, Erving (1974) *Frame Analysis: An Essay on the Organization of Experience*. Cambridge: Harvard University Press.
- Häger, Björn (2014) *Reporter*. Lund: Studentlitteratur AB.
- Institutet för språk och folkminnen (2016) *Kroppsaktivism*.
<http://www.sprakochfolkminnen.se/sprak/nyord/nyord/aktuellt-nyord-2016/2016-10-13kroppsaktivism.html> (länk senast åtkommen 31/5-2019)
- Johnston, José & Taylor, Judith (2008) Feminist Consumerism and Fat Activists: A Comparative Study of Grassroots Activism and the Dove Real Beauty Campaign. *Journal of Women in Culture and Society*. Vol. 33 No. 4, 941-966.
- Jonson, Olivia (2018) Liw, 25, kritiserade kampanj för större modeller – nu backar klädjätten. *Expressen*.
<https://www.expressen.se/dinapengar/liw-25-kritiserade-kampanj-for-storre-modeller-nu-backar-kladjatten/> (länk senast åtkommen 31/5-2019)
- Kahneman, Daniel & Tversky, Amos (1984) Choices, Values and Frames. *American Psychologist*, 341-351.
- Kalmteg, Lina (2018) Kring denna kropp: Wollter delar den sorgliga berättelsen om sitt självhat. *Svenska Dagbladet*.
<https://www.svd.se/wollter-delar-den-sorgliga-berattelsen-om-sitt-sjalvhat> (länk senast åtkommen 31/5-2019)
- Koopmans, Ruud (2004) Movements and Media: Selection Processes and Evolutionary Dynamics in the Public Sphere. *Theory and Society*. Vol. 33, No. 3/4, 367-391.

- Laclau, Ernesto & Mouffe, Chantal (1985) *Hegemony & socialist strategy: Towards a Radical Democratic Politics*. London/New York: Verso.
- Lindgren, Simon (2012) Introducing Connected Concept Analysis: Confronting the challenge of large online texts through a qualitative approach to quantity, paper presented at IPP2012: *Big Data, Big Challenges*, University of Oxford, 20-21 September 2012.
- Lindgren, Simon & Palm, Fredrik (2011) *Textometrica Service Package*. Online: <http://textometrica.humlab.umu.se> (länk senast åtkommen 31/5-2019)
- McCurdy, Patrick (2012) Social Movements, Protest and Mainstream Media. *Sociology Compass*. Vol. 6 No. 3, 244-255.
- McLeod, Douglas (2007) News Coverage and Social Protest: How the Media 's Protect Paradigm Exacerbates Social Conflict. *Journal of Dispute Resolution*. Vol. 2007 No. 1, 185-194.
- Nelson, Thomas E & Clawson, Rosalee A & Oxley, Zoe M (1997) Media Framing of a Civil Liberties Conflict and Its Effect on Tolerance. *The American Political Science Review*. Vol. 91 No. 3, 567-583.
- Nord, Lars & Strömbäck, Jesper (2012) *Medierna och demokratin*. Lund: Studentlitteratur AB
- Norén, Fredrik (2016) Information som lösning, information som problem. En digital läsning av tusentals statliga utredningar. *Nordicom Information*. Vol. 38. No. 3, 9-26.
- Peczynski, Dominika (2017) ”Jag är ingens fiende – jag vill bara vara snygg”. *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/a/1lj1K/jag-ar-ingens-fiende--jag-vill-bara-vara-snygg> (länk senast åtkommen 31/5-2019)
- Ryan, Charlotte & Carragee, Kevin M & Meinhofer, William (2001) Theory Into Practice: Framing, the News Media, and Collective Action, *Journal of Broadcasting & Electronic Media*. Vol. 45 No. 1, 175-182
- Sastre, Alexandra. (2014) Towards a Radical Body Positive, *Feminist Media Studies*. Vol. 14 No. 6, 929-943.
- Sastre, Alexandra (2016) *Towards A Radical Body Positive: Reading The Online Body Positive Movement*. Diss, University of Pennsylvania.
- Scheufele, Dietram A (1999) Framing as a Theory of Media Effects. *Journal of Communication*. Vol. 49 No. 1, 103-122.
- Shehata, Adam (2012) Framingeffekter. I Nord, Lars & Strömbäck, Jesper (red). *Medierna och demokratin*. Lund: Studentlitteratur AB, 327-330.
- Tankard, James W & Severin, Werner J (2014) *Communication Theories. Origins, Methods and Uses in Mass Media*. 5. uppl. Harlow: Pearson.
- Tseëlon, Efrat (1998) *Kvinman och maskerna*. Lund: Studentlitteratur.
- Wejbro, Sandra (2018) Gå ned i vikt och bli åtråvärd – i ”Biggest losers” värld. *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/nojesbladet/tv/a/5VzAvb/ga-ned-i-vikt-och-bli-atravard-i-biggest-losers-varld> (länk senast åtkommen 31/5-2019)
- Winter Jorgensen, Marianne & Phillips, Louise (2000) *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur.

Bilaga 1

De svenska nyhetsmedier materialet för denna studie har inhämtats från:

Aftonbladet
Arbetsbladet
Arbetet
Avesta Tidning
Barometern
Blekinge Läns Tidning
Borlänge Tidning
Borås Tidning
Dagens ETC
Dagens Nyheter
Dala-Demokraten
Eskilstuna-Kuriren
ETC Göteborg
ETC Lördag
ETC Stockholm
ETC Uppsala
Expressen
Falun Kuriren
Fria Tidningen
Gefle Dagblad
GT
Göteborgs-Posten
Hallands Nyheter
Hallandsposten
Helsingborgs Dagblad
Hudiksvalls Tidning
Karlskoga Tidning
Katrinesholms-Kuriren
Kristianstadsbladet
Kvällsposten
Landskrona Posten
Ljusdals-Posten
Ljusnan
Mariestads-Tidningen
Mölnåls-Posten

Nerikes Allehanda
Nordvästra Skånes Tidningar
Norrbottens-Kuriren
Norrländska Socialdemokraten
Nya Ludvika Tidning
Nya Wermlands-Tidningen
Oskarshamns-Tidningen
Piteå-Tidningen
Smålandsposten
Smålands-Tidningen
Sundsvalls Tidning
Svenska Dagbladet
Sydsvenskan
Söderhamns-Kuriren
Södra Dalarnes Tidning
Tidningen Ångermanland
TT Nyhetsbyrån
Upsala Nya Tidning
Värmlands Folkblad
Västerbottens-Kuriren
Örnsköldsvik Allehanda
Östra Småland

Bilaga 2

Lista över stoppord

en, den, att, i, som, för, ha, med, av, så, de, men, få, här, där, all, eller, dag, hur, in, än, då, och, just, ju, på, till, ut, allt, s, ja, det, vad, n, l, a, ni, h, p, e, jag, inte, sig, man, bli, göra, kunna, du, gå, annan, mycket, komma, från, själv, finna, finnas, mer, hel, bara, del, efter, någon, ingen, ge, gång, andra, denna, bland, lite, helt, många, egen, hålla, börja, handla, ihop, fram, ta, liten, upp, länge, genom, igen, ord, år, bort, mången, kanske, aldrig, höra, ny, alltid, folk, exempel, annat, första, stället, kring, flera, låta, åt, kalla, vid, mena, fall, hänga, hända, framför, både, gärna, lika, grund, varje, dra, fast, inom, sin, eftersom, innan, ligga, ibland, viss, föga, ner, hitta, ur, mellan, hos, böra, runt, först, början, tiden, kl, inför, ett, egentligen, emot, vilket, främst, enda, därför, kväll, alla, nu, vara, enligt, gången, ifrån, be, medan, gälla, the, förra, fem, ens, kvar, mitt, alls, om, ganska, hela, dessutom, alltså, förstås, lördag, klocka, istället, vilka, bruka, new, york, dit, helst, okej, bakom, liksom, igenom, föra, dock, sån, däremot, vilken, exempelvis, fredag, allra, of, mycken, id, visst, dags, hamna, desto, heller, över, fyra, helg, succ, annars, idag, låg, när, sitt, högre, igång, maj, nära, dagen, hit, håll, förutom, inne, före, pok, ena, vissa, sitta, var, unt, bredvid, ned, an, x, något, and, jo, båda, kr, mars, minut, ömse, absolut, aktuell, allmänhet, amerikansk, anamma, anledning, annorlunda, anonym, anse, anställd, antal, användning, artikel, avsluta, avtal, befinna, beslut, bestå, skola, alldeles, bilda, bjuda, blippbetalning, bo, bro, bygga, byta, bäst, cirkulär, dator, digital, direkt, dricka, dyka, dylanman, därmed, efteråt, ekodukt, ekonomi, ekosystem, etablera, exakt, extra, faktisk, faktum, falla, fan, far, fenomen, filterbubbla, flytta, fomo, forum, framstå, fråga, full, fylla, föda, född, förbereda, förstärka, försvinna, ghosta, gigekonomi, glömma, go, grej, gud, göteborg, hand, hantera, hem, hemma, heta, hinna, hoppa, hus, hänsyn, hög, höst, innehålla, insats, internetsändning, jävla, klar, knapp, konsekvens, konstatera, krönika, källa, köra, land, leda, lik, likna, lista, lyckas, låna, lånegarderob, lämna, längre, malmö, massa, material, matsvinnbutik, medverka, miljö, minst, missa, mo, mukbang, månad, märka, möjlig, möjlighet, mörk, namn, nej, nog, numera, nyligen, nyord, nyordslista, nå, någonsin, någonstans, någonting, nämligen, nästa, nästan, oavsedd, också, ofta, omkring, ond, oro, pappafeminist, par, passera, per, period, plötslig, poke, polis, preppare, presentera, pris, promenad, proteinskifte, rak, reda, redan, ren, resultat, riktig, riktigt, riktning, ringa, rå, räkna, röd, röst, sak, samband, samma, sammanhang, samt, samtidigt, samtlig, sedan, sekund, sen, senare, senast, sida, sist, sista, situation, sjukvård, själva,

självklar, ske, slag, slå, släppa, snabb, snar, snarare, snart, sommar, sort, spela, springa, språk, språkråd, språktidning, spår, stad, steg, stil, stockholm, stoppa, strategi, stund, styra, stå, ställ, ställa, ställe, stöta, svar, svara, syna, synnerhet, såväl, säker, särskild, särskilt, sätt, sätta, sökmotor, söndag, tag, tema, tillhöra, tills, tillstånd, timme, tio, tjänst, tre, tro, trumpifiering, trycka, träffa, tur, två, typ, under, uppdrag, uppsala, uppstå, uppta, utanför, ute, utgå, utgöra, utifrån, utsträckning, vakna, val, vare, varm, vars, vatten, vecka, verka, veta, vi, via, vild, vinna, vis, vuxenmålarsbok, vår, väg, väl, väldig, välja, vänta, åka, återkomma, äggkonto, ändå, även, överleva, övrig, anders, begrepp, bob, driva, dylan, enorm, form, förknippa, kallad, klass, konstig, koppla, kultur, lova, maria, mot, måste, omöjlig, otrolig, precis, pågå, rikta, råda, serie, tid, tydlig, varför, vem, verk, verklig, verkligen, ägna, ämne, ännu.

Koncept

Alla ord i studien har delats in i olika koncept. I fet stil syns konceptets namn och i parantes de ord som kategoriserats in i konceptet. Vad gäller egennamn på personer så har de endast tagits med i studien om en enskild person med namnet blivit omskriven tio eller fler gånger. Detta för att undvika att studera vilka namn som det är vanligt att personer heter istället för vilka personer det faktiskt skrivs om. Till exempel försvinner "Anders" för att det enbart handlar om flera olika personer vid namn Anders, och ingen enskild person nämns tio gånger eller mer.

Feminina pronomen och namn (hon, flicka, kvinna, kvinnlig, Anna, Blomberg, Dahmer, Karin, Katrin, Klatzkow, lady, Mia, Nilsson, Skäringer, Stina, tjej, Wollter, Ylva, Zytomienska)

Maskulina pronomen och namn (han, man, kille, manlig, Micke, Olsson, pojkvän, Sven)

Utseende och värderande om utseende (fin, ful, lat, utseende, attraktiv, snygg, vacker, äcklig)

Storlek och vikt (rund, fet, fetma, fett, kilo, plus, smal, stor, storlek, tjock, vikt, våg, väga, övervikt, överviktig)

Kroppen (kropp, ansikte, kvinnokropp, bröst, fysisk, huvud, hår, kroppstyp, lår, mage, rygg)

Feminism (feminism, feminist, feministisk, patriarkat)

Aktivism (kroppsaktivism, kroppsaktivist, kroppsaktivister, aktivism, aktivist, bred, budskap, dagligen)

Kroppspositivism (kroppspositiv, kroppspositivism)

Att göra motstånd och förändra (bryta, ifrågasätta kamp, vägra, förespråka, uppmana, förmedla, sprida, verktyg, aktiv, bidra, bry, förändra, förändring, kämpa, motstånd, motståndare, motverka,

provocera, reagera, utmana, vända, ändra)

Att uppmuntra och vara en förebild (engagera, peppa, stärka, förebild, hjälp, hjälpa, beundra, inspirera, stöd, stötta, uppmuntra)

Sociala medier (Instagram, Snapchat, blogg, bloggare, Facebook, följa, följare, hashtag, inlägg, Instagram, Instagramkonto, internet, konto, medium, miljon, nät, plattform, skicka, social, stänga, Twitter)

Traditionella medier (avsnitt, dance, dn, expressen, inslag, intervju, journalist, jury, program, programledare, radio, radiopratare, radioprofil, reportage, svt, sända, tidning, tv)

Att acceptera och vara nöjd med sig själv (acceptera, bekväm, duga, stolt, nöjd, räcka, tillåta)

Ätstörning (anorexi, ätstörning)

Nakenhet, avklädd och lättklädd (avklä, bikini, naken, strand, underkläder)

Dieter och kost (banta, diet, mat, äta)

Bedöma och betrakta (bedöma, betrakta, syn, titta, öga, blick, jämföra, kolla, se, synas)

Begränsa, gömma och hålla tillbaka (begränsa, gömma, dölja)

Behöva (behöva, behövas)

Bekräftelse, mottagande och bemötande (bekräftelse, bemöta, reaktion, tack, tacka, elak, kommentar, kommentera, meddelande, möta, mötas, publik)

Berätta, säga och beskriva (berätta, berättelse, beskriva, uttryck, uttrycka, förklara, skildra, säga)

Konsumtion (betala, tjäna, företag, köpa, peng, pengar, reklam, sälja)

Svårighet och negativa känslouttryck (arg, gråta, jobbig, svår, problem, skam, skamma, dålig, fel, fruktansvärd, fruktansvärt, förlora, hård, illa, ledsen, lida, negativ, rädd, rädsla, skada, skit, skämma, skämmas, trött, tröttna, ångest)

Bild och film (bild, film, foto, selfie, video)

Dans (dans, dansa)

Debatt, motstridighet och konflikt (debatt, kritik, kritisera, åsikt, tycka)

Familj och släkt (dotter, syster, familj, förälder, mamma, mor, pappa, sambo)

Döden (död, dö)

Livet och erfarenhet (erfarenhet, liv, livet, existera, leva, bakgrund, historia, minna, minnas, minne, tidig, tidigare, tillbaka, tillvaro, uppväxt, vardag)

Fokus och fokusera (fokus, fokusera)

Forskning (forskning, studie, universitet)

Frihet, frigörelse och befrielse (befria, fri)

Hälsa och mående (frisk, må, drabba, hälsa, hälsosam, ohälsosam, psykisk, risk, sjuk, sjukdom)

Ideal, normer och förväntningar (ideal, krav, retuschera, bero, förvänta, gräns, kroppshets, kroppsideal, mönster, norm, normal, perfekt, skev, skönhetsideal, traditionell, vanlig)

Gemenskap, inkludering och deltagande (gemensam, inkludera, tillsammans, delta, deltagare, ensam, grupp, kompis, kontakt, varandra, vän)

Ålder och generation (gammal, generation, ålder)

Hat och hån (hat, hata, kränka, självhat, håna)

Humor och komedi (humor, galen, komiker)

Allvar och djup (allvar, djup)

Kärlek och hyllande (hylla, hyllning, kärlek, älska)

Kampanj (kampanj)

Kläder och mode (klä, kläder, mode, modell)

Konst och konstnär (konst, konstnär, måla, utställning, verk)

Musik (artist, låt, musik, musiker, sjunga, sångerska)

Skådespeleri (skådespelare, teater)

Ork, kraft, styrka och mod (orka, kraft, stark, mod, modig, våga, styrka).

Känslor och upplevelser (beröra, känna, kännas, känsla, uppleva, upplevelse, hjärta, tagen)

Kön (kön)

Lära (lär, lära, lärare)

Böcker och författarskap (bok, läsa, läsare, författare, litteratur, roman)

Makt och ansvar (makt, ansvar)

Medveten (medveten)

Syfte och mål (mål, syfte, syfta, hoppas, poäng, äntligen, önska)

Människa, person och individ (människa, person, personlig, individ)

Sex, sexighet och objektifiering (objekt, sex, sexig, sexualitet, sexuell)

Offentlighet (offentlig, offentlighet, känd, profil)

Plats och rum (plats, rum)

Politik (politisk)

Prata och diskutera (prata, diskussion, diskutera, samtal, snacka, tal, tala)

Representation (representera)

Världen och samhälle (samhälle, värld, omgivning, samtid, verklighet)

Självbild och självkänsla (självbild, självkänsla, spegel)

Enkelhet och positiva känslouttryck (skratta, trygg, fantastisk, gilla, glad, glädje, god, härlig, kul, lycklig, njuta, positiv, rolig, uppskatta, enkel, enkelt, lätt)

Svensk och Sverige (svensk, svenska, Sverige)

Barn och unga (barn, tonåring, ung)

Träning (träna, träning, röra)

Uppmärksamhet och uppmärksam (uppmärksamhet, uppmärksam, populär)

Internationellt och andra länder (USA, internationell)

Villkor (villkor)

Vuxen (vuxen)

Fler och växande (växa, fler, öka)

Övergrepp (övergrepp)

Använda (använda)

Yrke och arbete (arbeta, arbete, jobb, jobba, karriär)

Behandla (behandla)

Bestämma (bestämma)

Betyda och innebära (betyda, betydelse, innebära, tecken)

Bära (bära)

Dela (dela)

Fortfarande (fortfarande)

Fortsätta (fortsätta)

Framträdande och föreställning (framträdande, föreställning, scen)

Fundera och tänka (fundera, tank, tanke, tänka, undra)

Fungera (fungera)

Förbud och regler (förbjuda, regel)

Förhålla, förhållande och relation (förhålla, förhållande, relation)

Förstå och inse (förstå, inse, upptäcka)

Försöka (försöka)

Händelse (händelse)

Ingenting (ingenting)

Intressant (intressant, intresse, intressera)

Kort (kort)

Lång (lång, långt)

Kräva (kräva)

Leta och söka (leta, söka)

Lyfta (lyfta)

Lyssna (lyssna)

Lägga (lägga)

Mindre (mindre)

Naturlig (naturlig)

Oavsett (oavsett)

Skillnad och olik (olik, skillnad)

Passa (passa)

Process och resa (process, resa)

Projekt (projekt)

Påverka och prägla (påverka, prägla)

Publicera (publicera)

Roll (roll)

Råd och tips (råd, tips, tipsa)

Rätt och rättighet (rätt, rättighet)

Rörelse (rörelse)

Sakna (sakna)

Skapa (skapa)

Skriva och text (skriva, text)

Slippa (slippa)

Slut och sluta (slut och sluta)

Stanna (stanna)

Starta och väcka (starta, väcka)

Ständigt (ständig)

Svart (svart)

Sällan (sällan)

Tappa och förlora (förlora, tappa)

Trend (trend)

Trots (trots)

Tvinga (tvinga)

Undersöka (undersöka)

Ursäkt (ursäkt)

Utan (utan)

Utsatt och utsätta (utsatt, utsätta)

Viktig (viktig)

Vilja (vilja)

Visa och peka (visa, peka)

Vit (vit)

Värde (värde)

Äga (äga)

Öppen (öppen, öppna)

